

MŪSU PASTOGĖ

(XXIV) 19.11.1973

REGISTERED FOR POSTING AS A NEWSPAPER CATEGORY B.

1973.11.19 Nr. 46 (1296)

VARDAN TOS LIETUVOS

V. Neverauskas

LIETUVOS KARIUOMENĖS ŠVENTĖ

Nesirūpink, tėvuzėli,
užaug savo sūnaitėlis.
Užaug savo sūnaitėlis,
lais Lietuvos kareivėlis.

Bus vyras, kuriuo didžiuosis tėvas, draugai, kaimynai, tauta. Bus vyras, pasiruošęs dėti savo gyvybę ant tėvynės meilės aukuro, nelaukdamas atlyginimo, nesitikėdamas nieko, tik atlikdamas tą pareigą, kurią žmonijos istorijos bėgyje atlieka tiek daug vyrų.

Lietuvos kareivį išugdė gyvenimo sąlygos. Kaimyno gobšumas, baimė netekti savo žemės, baimė būti išvežtam į svetimus kraštus - viskas vertė vyrus mokytis vartoti ginklą, burtis į kuopas, darytis su laiku ir profesiniais kareiviais.

Nuo pat pirmųjų Lietuvos istorijos dienų skaitome apie kunigaikščius, valdovus ir vadus, kurie vedė karių būrius į žygį, ar tai savo žemes apginti, ar priešui už piktą apmokėti. Nuo Saulės mūsų, iki Žalgirio, nuo švedų karų, iki sukilimų, nuo nepriklausomybės kovų iki tremties dienų, lietuviai karys stovi savo tautos istorijoj, dainose apdainuotas, pasakose nupasakotas, legendose įamžintas. O milžinkapiai, piliakalniai ir bevardžiai kryžiai žymi jo poilsio vietas.

BAŽNYČIA NEDRĖSTA PASMERKTI RELIGINIŲ PERSEKIOJIMŲ SOVIETIJOJE

Paryžiaus laikraštis "Le Monde" 1973 rugsėjo 27 d. patalpino ilgą Helene Zamoyska straipsnį "Mūsų likimas yra surištas su jais". Straipsnis pradeda:

Įnirę sovietų spaudos puolimai prieš Sacharovą ir Solženiciną yra suprantami: tie vyrai yra pavojingi. Aukštyn kojom apversdami visus politinius ir diplomatinis apskaičiavimus, jie drįso pakelti balsą ir prabilti... į Vakarų pasaulį esminėmis problemomis, liečiančiomis jų ir mūsų tėvynės likimą. Kaip kadaise Tolstojus, jie sako - Aš negaliu tylėti! Jie šaukia SOS, Vakarų pagalbos. Kas yra nuostabiau, kad tie vyrai, išaugę ir subrendę marksistiniame, nuo Vakarų hermetiškai uždaram pasaulyje, yra ištikinę, kad jie ir mes esame vienas pasaulis, kuriam grėsia tie patys pavojai.

Didžiausia Vakarų nuodėmė, tęsia autorė, yra jų pasyvumas. Įsivaizduokite, sako ji, desperaciją tų sovietų žmonių, kurie, gyvybę rizikuodami, siekia tiesos, tuo tarpu, kai pavz. toks 1971 m. tarptautinis psichiatrų kongresas Meksikoje atsisakė tyrinėti sovietų politinių kalinių baudimą, uždaran jų psichiatrinėse ligoninėse.

Bažnyčių hierarchija nesirūžta griežtai pasmerkti religinius persekiojimus Sov. Sąjungoje. Pavyzdžiui, kuri Europos vyskupija paragino savo tikinčiuosius bent melstis už lietuvių katalikus, kurie, net paaukodami gyvybę, reikalauja laisvės išpažinti savo tikybą?

Tiesa, yra pavienių drąsių žmonių, kurie drįso ginti tokius Siemiatycki ir Danieli. Bet jų permaža. Reikia daugiau drąsių ir garsių pasisakymų prieš žmogaus teisių niekinimą Sov. Sąjungoje.

Savo gyvenime kiekvienas mūsų turime pakelti tam tikrą dalį laimės ir nelaimės, džiaugsmo ir skausmo, sėkmės ar vargo. Bet jei kiekvieno mūsų rūpesčiai, vargai, džiaugsmas ar laimės palieka asmeniškų reikalų, tai gi kenso, jei ne lietuvių kareivio dalia sesės dainose apdainavo tai jam žirgelį balnojo, tai kardelį šveitė, rūta kepurėlę dabino. Kėno, jei ne motinos ašaros ir malda kryžiaus ženklų lydejo lietuvių kareivį, tautos skausmingos istorijos bėgyje, ne kartą už svetimo karaliaus įgeidžius kovoti išeinanti. Kėno, jei ne artimųjų širdys džiaugsmu veržėsi, sutinkant laimingai sveiką iš karo grįžusį. Kėno, jei ne visos tautos tyliai nulenktos galvos susikaupime gerbė mūsų lauke kritusius.

Taip šiandien mes švenčiame Lietuvos kariuomenės šventę, skirtą pagerbti tai tautos daliai, kuri savo pastangomis per amžių amžius išlaikė Lietuvą gyvą, ne kartą apsaugojo nuo baisių sunaikinimų, ne kartą savo krauju aplaistė Lietuvos žemę, kad iš ten augtų dar labiau savo tėvynę myli sūnūs ir dukros.

Bet dabar, švęsdami Lietuvos kariuomenės šventę, mes daugiausia savo dėmesį atkreipiame į dar mūsų atmintyje gyvus esančius įvykius ir daugiausia pagarbos skiriame po 1918 m. lapkričio mėn. 23 d. atsikūrusiai Lietuvos kariuomenei. Nes gi ši diena ir yra nepriklausomos Lietuvos kariuomenės atgaivinimo diena.

Vaidai kyla prieš akis. 1919 m. vasario mėn. 16 d. švenčiame pirmą Lietuvos nepriklausomybės šventę Kaune. Kariuomenės parada priima vadai, stebi miesto gyventojai. Kas kailinėliais, kas sėmėgėlėmis apsilvilkę, su geltonais kaspinais ant rankovių, klumpėmis apsiavę, dainuodami nesenstanciją "... išėjo tėvelis į mišką, išėjo motinėle į mišką...", žygiuoja vyrai. O žmonių širdyse netelpas pasididžiavimas jais, ir beribe tėvynės meilė ašaromis pasipila per skruostus: - čia gi eina Lietuvos kariai...

Kuri gi tautinė šventė apsiėjo be kariuomenės parados? Vasario 16, tautos šventė, kariuomenės šventė, kariuomenės su visuomene susiartinimo diena. Su pasididžiavimu stebėjome, kaip metai iš metų vyrų unifromos gražėjo, žirgai eiklesni darėsi, ginklai spindėjo. Vyrų galvos aukščiau kilo ir drąsiau į ateitį žvelgė. Žiūrė-

SVARBŪS PASITARIMAI

Pasiuntunybės patarėjas dr. A. Gerutis š.m. rugsėjo 2 - 4 dienomis lankėsi Romoje, kur su Lietuvos Diplomatinijos šefu S. Lozoraičiu tarėsi dėl klausimų, susijusių su rugsėjo 18 d. Ženevoje šaukiamos vadinamojo saugumo ir bendradarbiavimo konferencijos naująja faze.

Pasitarimų metu buvo aptartos priemonės, kaip įtaigiau priminti Vakarų valstybių vyriausybėms Sovietų Sąjungos įvykdytą agresiją prieš Lietuvą ir kitas Baltijos valstybes. Taip pat buvo apsvaistytas reikalas atkreipti Vakarų viešosios nuomonės dėmesį į tai, kad toji sovietų agresija yra vienas Maskvos ekspansijos, sudarancios nuolatinę grėsmę visai Europai, reiškiny.

Tuo tikslu buvo nusistatyta išvystyti šaukiamos Ženevoje konferencijos proga atitinkamą veiklą, glaudžiai bendradarbiaujant su svarbiausiomis lietuvių organizacijomis ir kitų Baltijos valstybių diplomatiniais atstovais.

JUOZAS ZIKARAS - BARELJEFAS UŽ NEPRIKLAUSOMYBĘ

dami į Lietuvos kareivį, mes, kad ir didelių ir neramių kaimynų apsupti, širdyse augome viltimi ir pasitikėjimu Lietuvos ateitimi.

Ne tik ginklą valdyti ir priešą atstumti vyrai mokėsi Lietuvos kariuomenėje. Kariuomenė ne vieną išmokė rašto, amato, žemdirbystės, bitininkystės, Lietuvos istorijos. Bet svarbiausia - išmokė ištisas kartas didžiulius lietuvių vardus ir dirbti tėvynės gerovei.

Lietuvių kareivį stebėjau daugeliu įvairių progų. Nes gi ir gražiausias jaunystės dienas praleidau gyvenamas tarp didžiulio miško iš vienos pusės ir kareivinių iš antros. Kareivis buvo mano draugas. Jis mane ant arklio jodė, kardą paliesti davė. Jis vežė skautus gurguolėje į stovyklą, palapines skolino. Pirmųjų lietuviškų žygio dainų išmokau iš kareivių. Dar niekad, rodosi, negirdėjau "Augo kieme klevėlis..." taip gražiai sudainuojant, taip kojos padus kutenant stipriau, tiesiau žengti, kaip sekdamas iš paskos dainuojančius ulonų pulko vyrus. Ir kaip vakarui atėjus, iš kareivinių atsklisdavo trimto garsai, šaukdami:

"eism, broleliai, namo, namo, jaunieji broleliai namo...", visa apylinkė nurimdavo. Naktis tokia tamsi neatrodė - mus saugojo Lietuvos kariai.

Tam tikra prasme kariška dvasia buvo perėmusi didelį dalį jaunimo. Pirmiausia visi buvome mokomi, kad tai yra didelė garbė ir tautinė pareiga atsistauti paskirtą laiką kariuomenėje. Rodosi, tie pusantų metų uždėdavo ant jaunulio vyriškumo antspaudą.

Nes buvo sakoma: "jau subrendęs vyras - kariuomenėje atsitamavęs". Gimnazijose būrėmės į karinio pasiruošimo būrelius. Ne tam, kad militaristais išaugtume, bet kad reikalui atėjus, galėtume ginklą vartoti. Ir kiek vyrų, perėjusių kariuomenės eiles, ir kiek jaunimo, išmokusio karinio pasiruošimo būreliuose, kovojo už Lietuvos laisvę 1941 m. sukilime. Kiek padėjo galvas partizanais 1945 - 1954 metais.

Per tuos 22 metus Lietuvos kariuomenė buvo didžiausia, jei taip galima pavadinti, lietuviška organizacija, per kurios eiles perėjo tikrai gražūs skaičiai lietuvių. Todėl jei mes šiandien kalbame apie vienos ar kitos organizacijos įtaką lietuviškame gyvenime, tai negalime nesistebėti ta įtaka, kurią padarė ir dalinai tebedaro mūsų lietuviškam gyvenimui buvusieji Lietuvos kariuomenės auklėtiniai.

Vilnius, 1940 m. vasario mėn. 16 d. Pagaliau po 22 metų kartą švenčiame Lietuvos nepriklausomybės šventę Gedemino kalno papėdėje. Kiek dvasios pakilimo, entuziazmo. Aukštai pilies bokšte plėsuvoja trispalvė, o per katedros aikštę žygiuoja kariuomenės paradas. Tankios gretos tiesiai eina, joja, patrankas veža. Stebimės, džiaugiamės, didžiuojamės. Nė netolima ateitis negąsdina. Negalvojam, kad mūsų karių taip nedaug, palyginus su už 12 kilometrų esančių rusų, ar Lenkiją sutrynusių vokiečių. Kad mūsų vyrų ginklai ne taip gąsdina, kaip anų. Kad mes esame apsupti didesnių ir stipresnių iš kelių pusių.

(Nukelta į 6-tą psl.)

NUSIVYLIMAS IR APATIJA

Netenka stebėtis, kad mes kalbame apie nusivylimą ir apatiją, tam priežasčių turime daug. Praeitame "M.P." Nr. 45 atsispausdinome iš Adelaidės Liet. Žinių padrasinanti straipsneli "Nemesk kelio dėl takelio". Ten yra aprašytas būdingas mūsų bendruomenei įvykis, kada vadovas, dėl nepasisekusio parengimo supykęs, užtrenkia duris ir išeina iš darbo, o neregai ir iš lietuviškos veiklos. Tai dažniausiai atsitinka su jaunais nuoširdžiais veikėjais, jie ateina į bendruomenę dirbti, tarsi su pakilusiais sparnais skristi, bet po pirmo ar antro nepasisekimo, visuomenės nedėkingumo, jų sparnai nukrinta, palūžta, ir jie, trenkę duris, išeina.

Kas kaltas - nedėkinga visuomenė ar nepasiruošęs veikėjas - vadovas? Kaltės rasime abiejose pusėse. Didžioji dalis mūsų visuomenės yra apatiška, nejautri, užsiėmusi savo asmeniškų gerbiu. Maceina juos pavadino duonininkais, jie gyvena ir dirba dėl duonos, jokio kito aukštesnio idealo neturėdami. Kita, mažesnė dalis mūsų visuomenės yra veikli, dosni, jautri, bet visur dalyvauti negali, nepajėgia ir ją kaltinti būtų neteisinga.

Dirbant tokioje bendruomenėje kaip mūsų, vadovas turi turėti geležinę kantrybę, ištvermę ir giliai tikėti į savo darbo prasmę. Tai ne lengva yra, bet tvirtas tikėjimas į savo tautos ateitį yra būtinas. Laisvė ir teisingumas negali būti visą laiką užurpuojami ir prievartaujami. Šiandien tamsu pasaulyje ir ypač mūsų fronte, bet taip pasilikti negali, tamsos ir audros praeina ir saulė su giedra ateina. Gal būt, kad tamsa ir prievarta, kokią dabar jaučiame, užtruks ilgai, nes JAV savo politiką iš pagrindų keičia, tai matome iš Nixono ir Brežnevo susitarimo ir bendradarbiavimo politikos. Nixonas atskleidė savo kortas ir mes neturėtume pasilikti tolimesnėje iliuzijoje, kad Amerika norėtų išlaisvinti tautas iš Sovietų vergijos ir imperializmo. Amerika su Nixono bendradarbiavimo politika atsisakė vadovauti žmonijos didiesiems idealams, paneigdamą laisvą tautų apsisprendimą ir žmogaus teisių įgyvendinimą. Tai ypač ryškiai matoma iš JAV Senato užsienio politikos komisijos pirmininko J.W. Fulbrighth pasakytos "Pacem in Terris" kalbos (žiūr. šiame M.P. numeryje).

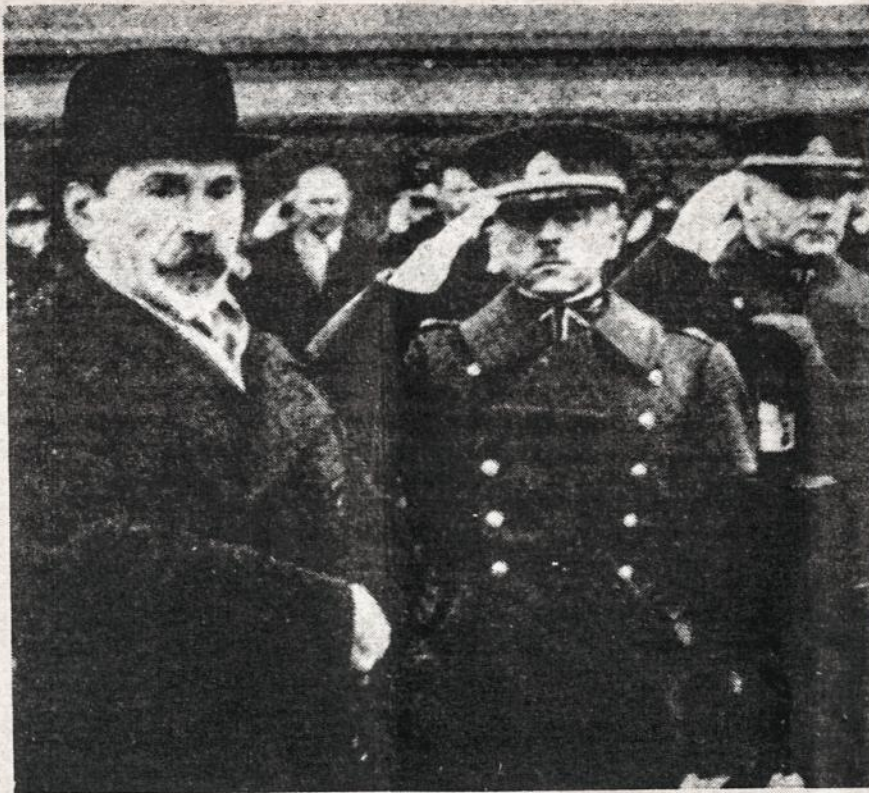
Kas palieka mums daryti? Trinktelti durimis ir pasakyti-nieko nebe norime žinoti. Mūsų tauta gyvena ir turi gyventi. Mūsų nusivylimas Amerika yra didelis, bet mūsų rūpestis išlaikyti gyvą tautą turi būti dar didesnis. Gal būt, nebe taip jau svarbu, kiek mašinų nuvažiuos į motor-kadą pareikšti protestą sovietų agresoriams, kiek svarbu mums palikti susipratusių lietuvių kartą, tęsti tolimesnį lietuvių tautos gyvenimą ir pašaukimą.

Daug dalykų nepastebėti ir neivertinti prabėgs, bet gyvi lietuviai pasiliks kovotojais už savo tautos laisvę ir egzistenciją. Taip kovodami ir to siekdami, niekad negalėsime nusivilti.

am.

— Prisiimta ir Dievuje iškęsta kančia yra kelias į žmogaus sudievinimą. **A. Maceina**

Mūsų Pastogė Nr. 46 1973.11.19 psl. 2

Pirmasis ir paskutinis nepriklausomos Lietuvos valstybės prezidentas Antanas Smetona. Šalia jo — kariuomenės vadas gen. St. Raštikis.

Tik dabar sužinota teisybė

1915 metais netoli Britanijos krantų vokiečiai paskandino Anglijos didžiulį laivą Louisianą. Jame žuvo 1,198 žmonės, jų tarpe 124 amerikiečiai. Visą laiką buvo tikėta, kad to laivo torpedavimas buvo vokiečių piratiškas darbas, nesilaikant jūrų karo taisyklių. Amerikoje dėl to įvykio kilęs didelis pasipiktinimas padėjo vyriausybei įveikti tuos, kurie priešinosi JAV kišimuisi į karą, ir po dvejų metų Amerika paskelbė Vokietijai karą.

Neseniai Britanijos istorikas Simpsonas, išstudijavęs Britanijos ir Amerikos karo departamento, o taip pat ir Cunard laivų bendrovės dokumentus, parašė knygą "Louisiana", kurioje įrodė, kad Louisianos paskandinimą "sufiksino" pati Britanijos vyriausybė, tikėdama tuo būdu greičiau įtraukti į karą Ameriką.

Pagal taisykles, kariaujančioji valstybė turi teisę su laikyti prekybos laivus įspėjamoju sūviu. Po to pasiunčiamas karių būrys į tą laivą kratos padaryti. Jei tas laivas yra neutralios šalies, jis paleidžiamas toliau plaukti, o jeigu jis priklauso priešui, - keleiviai imami į nelaisvę, o laivas laikomas karo grobiu. Jei šiuo atveju laivas yra ginkluotas ir turi karinio krovinio, jis yra laikomas šarvuociu, ir jį leidžiama skandinti be įspėjimo.

Anuo metu Britanijos vyriausybė tvirtino, kad Louisiana yra paprastas keleivinis laivas. Taip tvirtindama ji apgaudinėjo keleivius karo metu.

Mat, jau 1903 m. Britanijos karo vadovybė sudarė sutartį su Cunard laivų bendrove. Pagal ją, bendrovė išpareigojo pastatyti du keleivinius laivus - Louisiana ir Mauritania, o vyriausybė statybą finansavo, bet su sąlyga, kad karo metu tie laivai pereina karo laivyno vadovybės žinion.

Jau 1913 m. vasario mėn. to meto karo laivyno ministras Churchillis pareiškė Cunard bendrovės direktoriui, kad karas prasidės ne vėliau 1914 m. rugsėjo mėnesio, o 1913 m. gegužės 12 d. Louisianą slapta buvo įvežta į laivų statyklą, ir čia perdirbta, pritaikant karo reikalus - apkalta šarvais, paruošti sandėliai šoviniams ir sprogstamajai medžiagai vežioti. Denyje paruošta vieta dviem patrankom.

Britanijos prekybos laivams Churchillis davė įsakymą nesilaikyti taisyklių, susitikus su priešų, kelti neutralios šalies vėliavą, geriausią JAV-bių, ir nekreipti dėmesio, kad keleivių tarpe yra svetimšalių, ypač amerikiečių. Tai aiškiai rodė, kad Churchillis, aukodamas keleivių gyvybes, norėjo Ameriką išprovokuoti į karą.

1914 m. rugsėjo 24 d. Louisiana perėjo į karo laivyno žinią.

1915 m. balandžio mėn. ji atplaukė į New Yorką. Į ją pakrovė

daugiau nei 6,000 dėžių su patrankų šoviniais ir, be to, kitokio karinio krovinio.

Išplaukiant reikėjo paduoti krovinį sąrašą. Jame visi patrankų šoviniai buvo pavadinti medžiokliniu šautuvų šoviniais.

Vokiečių šnipai, aišku, visa tai žinojo. Net New Yorko vokiečių organizacijos laivo išplaukimo išvakarėse paskelbė New Yorko laikraštį išpėjimą keleiviams tuo laivu neplaukti. (Idomu pabrėžti, kad Valtybės departamentas sugebėjo su laikyti redakciją nuo to išpėjimo paskelbimo anksčiau).

Išplaukdamas gegužės 1 d. laivo kapitonas pareiškė korespondentams, kad nėra jokio pavojaus, nes jo laivas plaukia tokiu greičiu, kad jo negali pavyti joks vokiečių povandeninis laivas ar kuris kitas jų laivas.

Louisiana plaukė į Liverpoolį. Prie Airijos ją turėjo pasitikti kreiseris, bet gegužės 5 d. tam kreiseriui buvo įsakyta plaukti kitur, o Louisianos apsaugai kito karo laivo nebuvo pasiūsta, nors laivyno vadovybė žinojo, kad du vokiečių povandeniniai laivai yra tame rajone, kur kreiseris turėjo susitikti Louisiana. Ir jos kapitonas nebuvo įspėtas, kad jis paliekamas be apsaugos.

Gegužės 6 d. ankstyvą rytą vokiečių povandeninis laivas U-20 nuskandino Britanijos laivą Candidat, o po poros valandų ir Centurion. Britanijos laivyno vadovybė tai žinojo, bet nieko nedarė. Apie pavojų Louisianai žinojo ir Cunard bendrovė.

Toliau viskas uždengta paslaptim. Bendrovė sako, kad kapitoniui buvo pasiūstos dvi telegramos. Vieną jis, matyti, gavo, nes pasuko ne į Liverpoolį. Tas kurso pakeitimas buvo lemiamas: jei būtų plaukęs į Liverpoolį, gal būtų išvengęs U-20, o kursą pakeitęs, jis plaukė tiesiai į povandeninio laivo nasrus. U-20 paleido torpedą iš 700 metrų atstumo. Ji pataikė į laivo pirmgalį. Jau po 10 sekundžių laivas pakrypo 15% ir nuskendo per 18 minučių, nusiėdamas į gelmes 1,198 žmones.

Britanijos karo vadovybės slapta viltis buvo pasiekti: Amerika į karą įsijungė dar anksčiau negu tikėtasi. (Iš Keleivio)

KOKIOS SPALVOS SNIEGAS?

Naudojant spalvotą fotografiją, pavyko nustatyti, kad sniego spalva priklauso nuo paros laiko. Ryta, tik patekęs saulei, sniegas yra šalto rožinio atspalvio, su kontrastiniais žydrais šešėliais. Vidurdienį sniego spalva priartėja prie geltonai auksinės, o vakare įgauna violetinį atspalvį. Nustatyta, kad žmogaus akis skiria sniego spalvas blogiau, negu jas fiksuoja spalvota filmo juosta.

KUR SUKA, J.A.V. POLITIKA?

J.A.V. Senato užsienio politikos komisijos pirmininkas senatorius J.W. Fulbrighth "Pacem in Terris" susirinkime šitaip kalbėjo apie JAV - Sovietų santykius:

"Rusų tauta per amžius gyveno diktatorių valdžioje, ir ne mūsų reikalus yra išoriniu spaudimu dabar bandyti pakeisti jų padėtį, kai santykiai tarp JAV ir Sovietų Sąjungos yra pagerėję".

"Kodėl mes turime su rusais iš viso bendradarbiauti? Atsakymas yra paprastas: jei norime pasiekti pasaulio taikos, turime eiti su rusais iš vien. Abiejų tautų vadai turi savo rankose tokią jėgą, kuri gali sunaikinti miestus ir tautas. Ir niekas jų negali sustabdyti, jei nesusitars".

"Karo ir taikos klausimuose Rusija ir Amerika yra tarsi beduinai, keliaują per dykumą. Nuo pražūtis toje dykumoje negalima išsigelbėti idėjomis, bet tik taktiniais vandeni ir duona, kas šiuo atveju reikėtų politiniu bendradarbiavimu ir kultūriniais mainais".

"Nors aš ir užjaučiu mažumas ir disidentus, bet negaliu sutikti su Sovietų mokslininku Sacharovu, kuris sako, kad negali būti atlydžio be demokratijos. Taip pat nesutinku su novelistu Solženitsynu, skelbiančiu, kad žmonijos išsigelbėjimas ateis, kai kiekvienas rūpinsis kitų reikalais. Jeigu iš tikrųjų visi taip darytų, tai pasauly greičiau būtų karas, o ne taika, imperializmas, o ne demokratija".

"Jeigu mes priimtume Jacksono siūlomą įstatymo pakeitimą nesuteikti Sovietams išimtinę prekybos teisių, tai gali atsitikti taip, kaip atsitiko Eisenhowerio - Chruščiovo derybų laikais 1960 metais. Nesutarus dėl dalinio atominių ginklų bandymo uždraudimo, vėl prasidėjo apsiginklavimo varžybos, Chruščiovas, kaip nesugebėjęs susitarti, buvo 1964 m. pašalintas, Jeigu JAV ir toliau spaus Brežnevą dėl žydų imigracijos ir intelektualų persekiojimo, tai ir jis gali būti diskredituotas ir pašalintas. Jo vieton gali ateiti užsispyrėlis, kuriam nerūpės prekyba, ginklų kontrolė, emigracijos ar piliečių laisvė".

"Sovietų vadai, kaip ir buvusieji carai bijosi vakariečių idėjų, kurias jie laiko grėsmingomis jų tvarkai. Todėl nors ir nepageidautina, bet suprantama, kodėl Sovietai labiau stiprina vidaus kontrolę, tuo pačiu metu ieškodami susitarimo su Vakarais. Jie bijosi mūsų perversmų, taip kaip mes bijome jų. Ypačiai jie bijosi, kad su kapitalu ir prekyba mes įnešime į jų kraštą ir savo politines idėjas. Jacksono siūlomas pakeitimas stiprina jų baimę ir tuo būdu graso politiniam ir ekonominiam susitarimui, kurio abeji siekiame".

"Manau, kad užvis labiau Sovietų Sąjungos laisvėjimui galima padėti, sukuriant tarptautinę atmosferą ir nuoširdų bendradarbiavimą, ir tuo būdu pašalinant įtarimą".

"Senatas rugsėjo 27 d. paskyrė 1,6 bilionus dolerių Tridento povandeninių laivų raketoms tobulinti. Tai buvo "derybų argumentas" prieš Sovietų ginklus. Iš tikrųjų mums užtektų Polaris ir Poseidono povandeninių laivų. Anot Charles Yost, kai Kongresas paskiria pinigų povandeniniam laivui, iš tikrųjų jis paskiria dviem laivams - vienam amerikiečių ir kitam rusų. Derybų prestižo argumentas turėtų būti pašalintas".

Šitie įtakingo senatoriaus išvadžiojimai ir be komentarų pasako, kuria linkme suka JAV užsienio politika.

ATMOSFEROS UŽTERŠIMAS IR PLAUCIŲ VĖŽYS

Kadangi miestų gyventojai kvėpuoja užterštu oru, jie du kartus dažniau serga plaučių vėžiu, negu kaimų gyventojai. Šiuos duomenis paskelbė Amerikos Mokslo akademijos Nacionalinės tyrimo tarybos komisija atmosferos užterštumui tirti. Tiesa, nėra pagrįstų duomenų kad oro užteršimas sukelia plaučių vėžį, tačiau, jeigu miestų oras būtų grynesnis, matyt, ir mirtingumas nuo plaučių vėžio būtų mažesnis. Nors rūkymas laikomas pagrindine plaučių vėžio priežastimi, bet tik rūkymu negalima paaiškinti, kodėl JAV kaimuose susirgimų plaučių vėžiu yra perpus mažiau, negu miestuose.

SYDNEJAUS "DAINOS" CHORAS KONCERTO METU. Dirg. Br. Kiveris.

Foto Indentity

KAIP YRA SU MUSŲ JAUNIMU ?

Čia spausdiname A. Rinkūno "Tėviškos Ziburiuose" paskelbtą vedamąjį. Buvome Kartu. Straipsnis yra aktualus ir pamokantis, reikėtų ir mums šiuo klausimu daugiau susirūpinti. Būtų gera, kad PLJS Australijos Skryčiaus vadovai giliau pasvarstytų šį klausimą per spaudą, ar savo susirinkimuose.

Red.

Jau kuris laikas, kai esame įklimpę į teorinius išvedžiojimus apie tai, kokia yra mūsų jaunimo vieta lietuviškoje veikloje ir Lietuvių Bendruomenėje. Tai buvo pagrindinė tema praėjusių metų jaunimo kongrese, tą temą svarstė ir IV-sis PLB seimas. Ir iš tų visų svarstymų tuo tarpu turime tik teorinius išvedžiojimus, kurių dėka atsirado teoriniai jaunimo atstovai ir, bent didele dalimi, teorinė Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga. Ji pradėjo veikti tik ten, kur rado specifines vietas sąlygas, kaip Brazilijoje, kur yra didelis skaičius trečiosios emigracinės kartos jaunimo, nemokančio lietuviškai. Vokietijoje nedidelis jaunimo būrelis, įsteigęs PL Jaunimo Sąjungą, nepareišė didelio noro priklaustyti pasauliniam jos centrui. Venecueloje, smarkiai pradėjusi veikti, Jaunimo Sąjunga greitai įėjo į konfliktą su Bendruomenės krašto valdyba, o Anglijoje susirinkę ir reikalą apsvaistę, jaunieji pareiškė, kad jokios atskiros sąjungos jiems nereikia: jie lieka tiesioginėje Bendruomenės veikloje. Ši idomų pastarąjį reiškinį išaiškino Anglijos atstovai PLB seime. "Istorija su jaunimo atsiskyrimu mums nenauja, sakė jie. Jau prieš kelerius metus Anglijos jaunimas tokios teisės norėjo ir ją iš Bendruomenės gavo, bet greitai pamatė, kad patys vieni, be vyresniųjų, bent tuo tarpu, netoli tegali nueiti. Taigi, kaip patys su mūsų sutikimu išėjo, taip patys savo noru ir grįžo". Šiuo atveju lemiama žodį turėjo ne teoriniai išvedžiojimai, bet gyvenimo praktika.

Tokių gyvenimo praktikos padiktuotų jaunimo veiklos pavyzdžių jau yra ir daugiau. Geras pavyzdys yra jaunimo PLJ Ryšių Centras Čikagoje,

leidžiantis laikraštį "Pasaulio Lietuvių Jaunimas". Tai praktiška jaunimo veikla pasauliniu mastu, kuri vargu ar būtų įmanoma be vyresniųjų pritarimo ir paramos. Pastarąjį faktą paliudija kitas užmojis, pradėtas tose pačiose JA Valstybėse be vyresniųjų ir liūdnai pasibaigęs. Turiu galvoje jaunimo peticiją. Patys vieni jaunieji, kaip tikėjosi, to darbo neprivedė iki galo. Teko prašyti vyresniųjų, kurių net už atlyginimą. Taip darant, reikalas buvo suvėluotas iki tokio laipsnio, kad nebetiko peticijos tekstas. Vis dėlto kad ir tokią peticiją buvusioji PLB valdyba buvo nutarusi įteikti seimo proga, bet apie tai pačiame seime neteko begirdėti.

Šių faktų akivaizdoje nesididžiukime ir savęs nepervertinkime. Nuosirdžiai lietuviškai veiklai tragiškais tautai laikais reikalingi visi be amžiaus skirtumo. O tokia visų vieta šiuo tarpu yra Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, kuriai, pagal naująją konstituciją, priklauso visi pasaulio lietuviai. Nežiūrint visų gražių skambančių teorinių svarstymų, bene geriausią pavyzdį šioje maišatyje parodė Kanados lietuviai. Užuoat steigę atskirą jaunimo sąjungą, Kanados jaunieji tiesiogiai įsijungė į Bendruomenės veiklą. Pavyzdį čia parodė Toronto LB apylinkė, išsirikusi naująją apylinkės valdybą beveik išties iš jaunimo, su pačiu šios didžiulės apylinkės pirmininku, ką tik baigusiu universitetą. Gražu buvo matyti tūkstantinę tautiečių minią, dalyvavusią šios jaunųjų valdybos suruoštoje Kanados Lietuvių Dienoje. Ir jie čia jautėsi tikri šeimininkai, nemažesni kaip pačiame jaunimo kongrese. Jie visus rikiavo ir tvarkė, įskaitant ir porą vyresniųjų, bandžiusių kelti netvarką pobūvio metu.

Tai kelias, kurį mums rodo praktika. Vyresnysis jaunimas jau yra pajėgus pradėti Bendruomenei vadovauti, pradėti tvarkingai, iš apačios, nuo Bendruomenės apylinkės. Jaunosios Toronto apylinkės valdybos vadovautoje Lietuvių Dienoje buvome visi kartu: tėvai, vaikai ir seneliai. Jaunieji dirbo ir vadovavo, vyresnieji jiems be pretenzijų padėjo. Ar tai negera? Ar negražu? Ko mums daugiau bereikia? *** A. Rinkūnas

NE VIEN DUONA...

Kuklūs pranešimai sutraukė nemažą būrelį žmonių pasiklausti p. E. Jonaitienės paskaitos apie moterų išsilaisvinimo judėjimą. Paskaita buvo suorganizuota Socialinės Globos Moterų Draugijos, kuri dar kartą įrodė, kad jos narės yra ne tik darbščios bitelės lietuviškos šalpos ir labdaros darbe, kad jos ne tik nenuilstančios šeimininkės, bet laiks nuo laiko griebiasi ir kitokių uždavinių, su šalpa nesusijusių.

Su šalpa nesusijusių? Gal ir klystu, juk ne viena duona žmogus gyvas, bet ir dvasios penu.

Kaip paprastai, taip ir šį kartą Melbourn moterys išlaikė balansą tarp "duonos" ir "žodžio". Kas atėjo į paskaitą papietavęs, tas dar nepažįsta mūsų Socialinės Globos. Pirmiausia visi moterų seklyčioj gavo stiprų karštą užkandį, o tada, suėjus į menę, p. Seikienė visus pasveikino ir pakvietė p. Rasą Lipsienę paskaityti moterų poezijos. Išgirdome A. Achmatovos ir J. Degutytės eilėraščius - tarptautinės temos įvadui tarptautinė moterų poezija. Po eilėraščių sekė p. Jonaitienės paskaita.

Viešnia Elena Jonaitienė, mūsų akimis žiūrint, dar melburniškė, tik Sydneyjui "paskolinta", tegu ir labai ilgalaikiai paskolai, ir mes puikiai žinom, kad jos paruošta paskaita bus įdomi, turininga ir nepaprastai kruopščiai pagrįsta.

Tema labai įdomi, ir organizatorės labai gerai padarė, kad į ją kvietė ir vyrus - bet jau jie negalėjo sakyti, kad mes už jų nugaros maištą keliam.

Elena labai gražiai išaiškino, kad moterų išsilaisvinimas siekia teisių ir pareigų suluginimo, bet ne vyro ir moters rolių sukeitimo. Trumpa istorinė apžvalga ir tautosakos pavyzdžiai parodė, kaip tokia padėtis susidarė, kad reikia tos lygybės reikauti, o trumpas kraštučių "kovotojų", viešai deginančių savo liemenėles, paminėjimas jas taikliai padėjo į tinkamą perspektyvą - su išsišokėlėmis, kurios griebiasi "kovos", nesuspradamos už ką kovoja.

Po paskaitos klausytojai buvo kviečiami pasisakyti ar paklausti. Nors paprastai sakoma, kad vyrai p. E. Seikienė problemas sprendžia objektyviai, o

moterys (emociniai sutvėrimai!) į viską žiūri iš savo asmeniško taško, bet šį kartą keli vyrai, imdami pavyzdžių save ir savo šeimas, bandė įrodyti, kad moterys jau yra visiškai lygiateisės. Bet poniai Žilinskienei paminėjus moterų nelygybę ir pažeminimą, kurį ji kasdien mato socialiniame darbe, ir jiems paaiškėjo, kad judėjimas siekia geresnių sąlygų visoms moterims, ir kad tuo judėjimu visiems reikia susidomėti.

Iš esmės tačiau paskaita buvo apžvalginė, ne diskusinė, tai viešos diskusijos ir neišsivystė, bet paskui, prie kavos ir pyragų, visi mažom grupelėm nagrinėjo tai vieną tai kitą paskaitos aspektą.

Melbourn Socialinei Globai nuoširdus ačiū, kad sudarė sąlygas pasiklausti Elenos Jonaitienės ir, kad visą popietę suorganizavo kaip gražų, jaukų, didelį šeimynišką pobūvį. A.K.

Melbourn Soc. Globos moterų d-jos popietėje p. Rasa Lipsienė skaito poeziją. Už stalo v-bos pirm. Nors paprastai sakoma, kad vyrai p. E. Seikienė.

KANADOS LIETUVIŲ DIENA

Spalio 16 d. Kanados lietuviai atšventė 19-ja Lietuvių Diena Toronte. Kanados Lietuvių Dienoje daugiau reiškiasi pramoginis "kermošinis" prad. Surošti net du susipažinimo baltai, o tik vienas kultūrinis Čiurlionio Ansamblio koncertas, ir poeto K. Bradūno kalba. Tenka stebėtis kad Kanados lietuviai, būdami tokie veiklūs ir išradingi neturėjo nei vienos dainų šventės nors ten ir yra keletas gerų chorų, taip pat nesigirdi, kad jie būtų turėję teatrų ar didesnių meno parodų. Atrodo, kad pramoginė ir kultūrinė Kanados Lietuvių Dienų programa nėra išbalansuota. ***

FANTASTIŠKA KELIONĖ

Kai kurie užsienio mokslininkai kelionei į kosmosą siūlo panaudoti asteroidą "Eros". Šis asteroidas buvo atrastas 1899 m. Jis sukasi aplink saulę orbita, nusitiesusia tarp Žemės ir Marso, 1975 m. asteroidas praskries "tik" už 20,000,000 km. nuo Žemės. Tai gana palankus momentas jo paviršiuje išlipti kosmonautams, kurie paskui testų savo kosminę kelionę 8690 km/val. greičiu. Po 643 dienų kelionės, kai asteroidas vėl priartės prie mūsų planetos, kosmonautai galėtų sugrįžti į Žemę. ***

DIRBTINIS SAFYRAS

Viena amerikiečių firma per septynias dienas išaugino 28 tūkst. karatų svorio safyrą. Šis didžiausias iš visų iki šiol išaugintų kristalų yra 88 mm skersmens ir 200 mm ilgio. Iš jo bus pagamintos precizinės optinės detalės. ***

Lapkričio 2 d. Melbourn pasitarimas su organizacijų atstovais. Iš kairės A-kės v-bos pirm. V. Straukas, Krašto v-bos pirm. V. Neverauskas ir Kultūros T-bos pirm. V. Baltutis.

AR Jūsų vaikai jau lanko LIETUVIŠKĄ MOKYKLĄ?

Melbourn Vyrų Okteto plokštelę pristato p. M. Kymantas

VYRŲ AŠAROS

Kada aprašomas jaudinantis įvykis, kur minioje "nebuvo sausų akių", tai reiškia, jog turėjo verkėti ir vyrai. Kai buvo rodomas U.S. filmas "Love Story", sako verkė net ir barzdoti kariai ir kino salėje girdėjosi vienas didelis minios kukčiojimas. Kodėl ne? Ar verkėti nevyriška?

Tačiau kyla klausimas: dėl ko galima verkėti? Ar toks vyrų suminkštėjimas nėra jų pažeminimas?

Ne taip jau labai seniai buvo laikas, kada vyrai galėjo aiškiai rodyti savo jausmus. "Jaudintis" iki ašarų buvo labai madoje. Ašarų nosinaitės priklausė prie vyrų tualetų; jausmingi dėšavimai ir tamsūs, ašarų ir nemigo kančios išvarginti paakai, kaip ir tragiški gestai priklausė prie dekoratyvių manierių. Vėliau užvaldė "bejausmis" tonas, kurį pašalino 18-tame šimtmečio užėjus tam tikras protesto judėjimas. Buvo reikalaujama dorybės, ir tikrų nuoširdžių jausmų. Pirmąją tokią heroją į literatūrą atvedė anglų poetas Richardson 1747 m. savo romane "Clarissa". Antrąją anų naujų laikų didvyrę, nepaprastai dorą ir kilnią, bet kankinamą žmogiškų aistrų, išgalvojo prancūzų filosofas Jean-Jacques Rousseau 1761 m. - "Julie". Publikos susižavėjimas augo, Tačiau į pačią pasaulio širdį pataikė tada dar jaunas, 25 metų Goethe savo "Wertherio Kančiomis". Tuomet tikrai pradėjo verkėti vyrai, gailiai ir širdį draskančiai. Kadangi apgailėtinas Goethe's romano didvyris savo meilės likimą užbaigė savižudyse, per Europą perėjo jaunų vyrų savižudybių banga. Išsigandęs Goethe prie "Wertherio Kančių" greit prirasė perspėjancias eiles:

- Žiūrėk, iš duobės dyasia jo mirksi; Būki vyrai ir manęs nesekl...

Napoleonas, kietas ir narsus karys, irgi skaitė "Wertherio Kančias", bet vargu ar jis verkė, kaip dauguma jo laikotarpio vyrų. Goethe pats, jo draugui Schiller'ui mirštant, išėjęs į sodą, verkė kaip mažas vaikas.

Ne vien "jausmingumo" laikotarpyje buvo leidžiama ašara vyro akyse. Homer'as savo eilėse apie graikų karą dėl Trojos rašo, jog stipriausias iš karių, nenugalimasis Achilas, balsu verkė. Didysis Kaempe verkė dėl Briseis, į belaisvę paimtos karaliaus dukters, kuri jam buvo pažadėta, kaip karo grobis ir kurią graikų karalius Agamemnon iš jo atėmė.

"Kas verkia, palengvina savo kančią" - sako Shakespeare. Vis dėlto turėjo būti rimtos priežastys, dėl kurių rimti vyrai verkė. Nuo paskutiniųjų revoliucijų, ypač nuo 1848 m. bandymų išsivaduoti nuo baudžiavų įvairiose šalyse, soldateska tapo vyriškąja dorybe. Karys buvo ne vien "gražiausias" vyras mieste, bet jis tapo civilio vyro gyvenimo pavyzdžiu. Visa generacija šokių mokyklų vargo, mokindamasi mandriai sumušti kulnėmis, nusilenkiant damai. Tai skambėjo militariskai ir labai, labai vyriškai.

Toks militariskas posūkis pareikalavo nemažai disciplinos ir, be abejo, ašaroms nebeliko vietos. Vyras nebeverkė; jis buvo kietas ir savo jausmus slėpė.

Šiandien vėl pergyvename melagingą mados laikyseną: vyras švyti optimizmu, jam visur ir viskas "sekasi". Žiauri teisybė, kaip likimo smūgiai, gėda, nuostoliai ar kitokios nesėkmės yra baimingai slepiami ir nutylimi. Šitame gražiam vyriškos reklamos paveiksle ašaros tiek mažai tinka, kaip ir kietų, šalmuoti karių veidai. Laimei, pasaulis nevienodai galvoja ir paklausinęs girdisi atsakymai: - Na ir kodėl vyrai neturėtų rodyti savo jausmų?

Vyras, kuris iš nuoširdaus jausmo ar gilaus skausmo leidžia sau verkėti, parodo silpnumą. Bet jis ne vienas. Visi mes esame silpni kur nors. O gal kaip tik reikia vidujinės jėgos, kad savo silpnumą parodyti galėtume, o ne jį slėpti.

Jeigu šiandien mes vyro nebesmerkiame, atradę jame "minkštą širdį", jausmų išreiškimą ašaromis, galbūt, jau daug laimėjome. Nuoširdų, tokių, koks jis sutvertas, vyrą. Didžioji didvyrio ir riterio poza net ir nebetinka į mūsų gyvenimo paveikslą.

R.B.

VISŲ ŠVENTŲJŲ DIENA YRA MIRUSIŲJŲ DIENA

Kiekvienas turime savo mirusiųsias, jų prisiminimas yra brangus. Mirusiųsias gerbiame ir vykdome jų paliktus testamentus ir pasakytus žodžius. Yra gražu ir prasminga, kai žmogus pasirodys mirti ir pats parašo ar pasako savo paskutinius žodžius. Tada keleivis visados sustos ir pakartos mirusiojo žodžius, giliai apgalvodamas gyvenimo ir mirties gilią prasmę. Pasigrožėkite Šaliapino antkapio įrašu.

Vienas prancūzų laikraštis neseniai paskelbė antkapio įrašą, kurį keleri metai prieš mirtį parašė pats visame pasaulyje išgarsėjęs rusų dainininkas Feodoras Šaliapinas (miręs 1938 m. Paryžiuje):

"Praeivi, sustok! Čia jo kapas, Šaliapino kapas. Jis išėjo, kad galėtų vietą užleisti kitiems.

Jis gyveno, kentėjo, mylėjo, tikėjo... Jis keikėsi, liejo ašaras, prisiekė ir melavo.

Dabar jis rado amžiną poilsį ir guli čia, sustingęs po sunkia plyta. Jis nutilo visam laikui, žmonos ir vaikų apverkiama.

Garsus, daugybės žmonių gerbtas, o dabar visų pamirštas.

Toks dainininkų likimas! Buvęs liaudies artistas, buvęs žmogus - kas uždegs žvakę prie jo kapo Mirusiųjų dieną, kada jo žmona nueis pas jį? Kas atsimins Šaliapiną - dainininką?

Praeivi, sustok ir pasakyk: Amžina ramybė tau, Feodorai!"

PADEKA

Visiems draugams ir pažistamiems lankusiems mane ligoninėje arba laišku išreiškusiems savo gerus linkėjimus manų ligos metu tariau nuoširdų aciu.

M. Volkienė, Canberra.

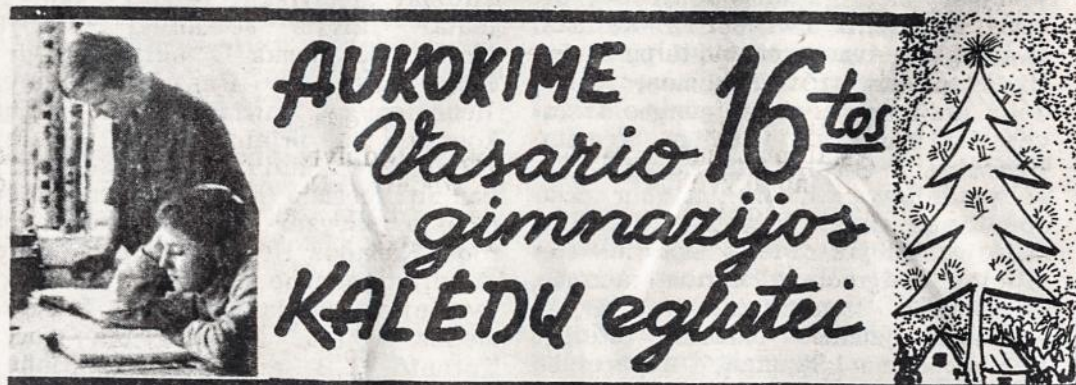
MIRTIES PARADAS

Apklojo žemę šiurpas ir griuvėsiai
Šugriautų miestų ir kaimų.
Žmonėms neliko prieglaudos, pavėsio
Ir židinių ramių.
Ką darbas žmogaus laimei davė,
Pasiglemžė ugnis.
Kur susikurs benamiai naują lizdą savo,
Namus kur atstatys? -

Apliejo žemę giles kraujo srovės -
Lyg per anksti nuskintos rožės, vysta frontuos tūkstančiai širdžių jaunų.
Mirtis be gailesčio gyvybes jų išrovė
Žydėjime dienų.
O kraujas geriasi į žemę, drėgną, purią,
Užlieja širdį jos,
Nei vieno grumsto ji neturi
Nepermerktos kraujuos

Per žemę plaukia ašaros, lyg upės,
Taip teka skausmas raudančių širdžių.
Iš sielvarto kančios pravertų lūpų
Dejonę gaudžią tegirdžiu
Nuo žemės pūdytų ligi dangaus vitražų
Toliųjų tolių tolimų:
- Kas taiką sugrąžins, kas laimė gražią.
- Gyvybes mylimų? - - -

Atsakymo nėra į šį skausmingą skundą
Nei žemėje, nei tolimuos skliautuos.
Kaskart garsiau patrankų šūviai dunda,
Parausta vandenys nuo kruvinos putos.
Mirtis toliau drąsiai keliauja
Šalta ir išdidi. - -
Ar, žeme, laimės sapną naują
Žudynėse randi? -

Vasario 16 gimnazijos mokytojas eglutę. F. Skėrys, kuris šiemet jau 20-tą kartą su kelių mokytojų pagalba imasi iniciatyvos paruošti visiems moksleiviams bendrą Kalėdų eglutę, kreipiasi per mane ir Australijoje gyvenančius lietuvius, pagal išgales piniginiai paremti Vasario 16-tos gimnazijos Kalėdų proga ruošiamą eglutę. Mieli tautiečiai, remkime mūsų vienintelę pilną lietuvių gimnaziją laisvame pasaulyje. Aukos, kurios bus paskelbtos "M.P.", prašau siųsti šiuo adresu: A. Jakštas, 8/18 Wentworth Rd., Eastwood, N.S.W. 2122. ***

NAUJOS KNYGOS

Atsiusta paminėti: SUVAŽIAVIMO DARBAI II, išleido Lietuvių Katalikų mokslo akademija. Roma 1973 m. Tiražas 600 egz. Knyga yra perspausdinta iš 1936 m. Suvažiavimo Darbai II. ***

IŠTIESTOS RANKOS, Jonas Gailius. Trumpi beletristiniai rašiniai. Išleido ir iliustravo Bičiuliai. Spaudė Saltio spaustuve. Knyga gražiai išleista ir iliustruota, 231 psl. ***

POVILAS MILERIS, biografijos bruožai, parašė M. Gudelis Chicagos Lietuvių Literatūros Draugijos leidinys, 1973 m. Knyga nedidelio formato, 231 psl. ***

Praeitą savaitę giminių išlydėta Virginija Radinaitė išskrido į Londoną, kur šio mėn. 24 d. įvyksta Pasaulio Grožio karalienės rinkimai. Virginijai linkime sėkmės. Į Sydneį, Virginija žada grįžti 7 gruodžio. ***

Gruodžio 2 d. 2 val. p.p. Egzilių skautų vadovybė ruošia tarptautinį skautų konkursą Vengrų salėje Hampstead Rd. Flemington. Konkurse dalyvauja ir lietuvių skantai. Prasome visus skautus uniformuotus dalyvauti konkurso stebėtojais, o taip pat ir tėvus, Palaikykime savo skautus. ***

Tunelis po kanalu

LONDONAS. - Anglijos vyriausybė rugsėjo 12 d. davė savo oficialų sutikimą įrengti po kanalu iš Anglijos į Prancūziją tunelį. Pagal Britų vyriausybės nutarimą geležinkelio tunelis yra pigiausias būdas sujungti britų šalį su Europos žemynu. 51 km ilgio tunelio statyba daroma pradėti 1975 m. ir visi darbai turės būti užbaigti iki 1980 metų. Londono vyriausybė visas tunelio įrengimo išlaidas apskaičiavo 468 mil. svarų, bet, pradėjus kasti, išlaidos gali žymiai padidėti.

Tunelį statys britų ir prancūzų statybų bendrovės, ta'kinin-kaujant ir kitų kraštų statybų bendrovėms. Tą 51 km kelią iš Heriton (prie Folkstone) iki Frethun (prie Calais) traukiniu važiavimas truks 35 minutes. Tunelis po kanalu bus 37 km ilgio, 14 km kelio sudarys pakilimai iki Heriton ir Frethun geležinkelio stočių. Ši Anglijos vyriausybės nutarimą turi dar patvirtinti Parlamentas.

KĄ AŠ MAČIAU AMERIKOJE

A. Mauragis

(TĘSINYS)

TUKSTANTIS ŽINGSNELIŲ NUO MANO NAMELIŲ

Išlipęs iš mašinos ir apžvelgęs stovyklos rajoną, norėjau uždainuoti "Tukstantis žingsnelių nuo mano namelių", betgi čia ne tukstantis žingsnelių, o gal netoli dešimties tukstančių mylių... Bet stovykla visados tokia pat miela, kaip ir kitados Lietuvoje; stovykloje visados jaučiuosi jaunas ir laimingas. Bet šitoji stovykla yra man ypatinga, tarsi bučiau išsiveržęs iš dabarties ir pasivijęs praeitį. Esu nustebęs pats savimi, savo privilegija matyti tuos žmones, tuos draugus, kurie iš mano gyvenimo ir atminties tiek daug metų buvo išnykę. Štai aš čia juos vėl susitiksiu, kalbėsiu, matysiu. Jų veidai gal ir bus pasikeitę, bet jie tie patys mano draugai. Ir kaip tas viskas neįprastai malonu ir mane jaudina...

Aplink mūsų mašiną sukinėjasi keleta skautų, ir mes jų paklausėme, kur čia toji bendrija. Rodo į keturis stovinius atokiau namukus. Priena prie manęs ponias, gal ir sesė, ir sako: "labas, ponas Mauragi". Nepažįstu. "Aš esu Nagevičienė, atsimeni, Canberroje gyvenau". "Aa, inž. Leono žmona, o kur Leonas, kur sūnus?". "Leonas namuose, o sūnus čia pat stovykloje". Vėliau ji man sūnų parodė, gražiai lietuviškai vaikinas kalba, jau barzdelę ir ūselius augina. Atsimenu, kai išvažiavo iš Australijos prieš 15 metų, tą berniuką nešiojau ant rankų. Ponia Nagevičienė dirba stovyklos virtuvėje. Taip mums besikalbant, ateina kita ponias-graži, šviežiai saule nudegusi, taip atrodo, kad vargo niekada nemačiusi. "Jūs esate skautininkas Mauragis iš Australijos?". "Taip aš".

"Mes jūsų laukiame, aš esu Jokūbaitienė". "Malonu jus pažinti ponias". "Jūs apsigyvensite pas mumis". "Su visa bendrija", - parodžiau į savo bendrakerelius. "Taip, taip visi prašome kartu", - šypsojosi p. Jokūbaitienė. Pasirodė, kad ponias Jokūbaitienė yra v.s. Vytauto Jokūbaičio žmona, asmeniškai nei vieno nepažinau, bet spaudoje buvau skaitęs, kad šis iškilius skautininkas yra LSB garbės gynėjas ir stovyklos viršininko v.s. A. Saulaičio pavaduotojas. Didelė valdžia, nevisada yra patogū būti arti didelės valdžios, mat, reikia prisilaikyti drausmės, o kas jos nori laikytis?

Greitai išsikalbėjome su p. Jokūbaitiene, kad mes esame giminės:

jos dukrelė ištekojo už dr. Sandargo sūnaus, tuo būdu ji giminė su p. Sandargais, o Sandargai yra giminės su Vasiliauskais, o Vasiliauskai yra giminės su Mauragiais, taigi kaip beskaitysime esame visi giminės. Toji giminystė dabar tikrai buvo maloni. Kai grįžo Vytautas, ponias mane pristatė kaip giminę. Būti pripažintam gimine, yra labai vertinga privilegija kiekvienam toli atkeliavusiam keliauninkui. Taigi iš karto pasijutau kaip namie. Ponia atidarė pilną gėrybėmis prikrautą šaldytuvą, - nau-dokis, kada būsi alkanas ar ištroškęs.

Taip mes tą namelį ir užvaldėme, pasidarė tikra bendrija: apsigyveno Zailskiai, A. Kliorienė, aš ir dar kiti, kurie vėlai atėdavo ir anksti išėdavo - nebuvo kada ir susitikti. Zailskiai bendrija čia labai tiko.

Žiūriu, Antanas Saulaitis, tvirtais sunkiais žingsniais žemę matuodamas, ateina. Jis sekančiame name-lyje gyvena su kita bendrija. Ten, rodos, vieni vyrai. Antaną pažinau nuo vaikystės laikų, 1924 metais pirmą kartą susitikau Bubių stovykloje. Nuo to laiko beveik kiekvienais metais susitikdavome kur nors Šiaulių tunto stovykloje. Kai 1941 m. pradėjau Kaune studijuoti, Antaną radau Vyr. Skautų Štabe; jis tada buvo Skautų Aido redaktorius ir vyriausias skautininko pulk. J. Šarausko adjutan-tas; jam tarpininkaujant patekau ir aš į Vyr. Štabą. Ėjau Skautų Aido administratoriaus, tiekimo skyriaus ir reikalų vedėjo pareigas. Per 2 su-puse metų, kartu dirbdamas, gerai pažinau Saulaitį. Su Saulaičiu teko būti keliose reprezentacinėse skautų stovyklose užsienyje - Švedijoje, Esti-joje. Dabar, po tiek nesimatymo metų, susitikimas su Antanu buvo tikrai malonus. Bet stovykloje nėra laiko ilgiems pasikalbėjimams, todėl su-tarėm, kad po stovyklos aš aplanky-siu jį Waterbury ir ten turėsime pro-gos pasidalyti prabėgusio gyvenimo išpūdžiais. Norėjau pamatyti ir jo ponias, kurią taip pat pažinojau iš anų laikų, susipažinti su Antanuku, kuris jau dabar yra tėvas Antanas Saulaitis S.J., PLJ Sąjungos pir-mininkas, ir Marytę, kuri jau yra gar-sėjanti poetė. "Antanuką galėsi pamatyti, jis yra stovykloje, o Marytę, tik ką grįžusi iš Lietuvos, yra Water-bury pas mamą, - kai atvyksi pas mus į namus, visus pamatysi".

Mačiau, kad Antanas nori suk-ti kalbą į kitą pusę, jam rūpi skautiški reikalai, jis nori man pasakyti, kas jį taip slegia, dėl ko jis tiek daug sielojasi. Tai akademinio skautų sąjūdžio nepagrįsti reikalavimai ir skaudūs užmetimai skautų Sąjungai. "Jeigu ASS atsiskirtų nuo LSS, jie sunyktų ir man jų gaila".

Klausiausi Saulaičio pasakojimu su idomumu ir stengiausi jį suprasti. Situacija yra kiek komplikauta, bet jei bus gera valia iš abiejų pusių, sveika nuovoka parodys kelią, kaip iš tos balos išlipti, - pasakiau savo nuomonę. "Tai ir yra, kad galime trijų - keturių žmonių gera valia suabejoti, jie yra įtakingi ir todėl išnaudoja savo padėtį, daro nepa-grįstus užmetimus neatsižvelgdami, kokios iš to gali išeiti pasekmės. Mes i skautų Sąjungą nenorime įnešti politikos, yra žmonių, kurie to siekia".

Besvarstant šias sunkias prob-lemas, pamačiau iš tolo einantį tėvą Antaną Saulaitį S.J.

- Klausyk, Antanai, juk tai Antanukas eina? - paklausiau.

- Taip, tai Antanukas.

- Aš jo gyvo nesu matęs, tik fotografijose.

- Gali eiti pašnekėti, jis apie tave žino, susitiksime vėliau.

Aš einu pas Antanuką ir pasi-sveikinu. Stiprus jaunas vyras, šyp-sosi gražiai draugiškai ir sako:

- Malonu jus, skautininkę, pažinti, apie jus esu nemaža girdėjęs. Mes valandėlę pasikalbame jaunimo rei-ka-lais ir PLB seimo rūpesčiais. Jis taip pat važiuoja į seimą. Šviesus jaunuolis, ar ne tris fakultetus bai-gęs, atsidėjęs visa savo siela Dievo, tėvynės ir artimo meilei. Šią valandą tikrai džiaugiasi, kad mes turime tokį šaunų jaunimo vadą.

Vakarienės laikas, skautai skau-tės stovi ilgose eilėse, kiti jau sėdi didžiulėje valgykloje prie stalų. Iš viso pasaulio suvažiavę vyresnieji šnekučiuojasi, išpūdžiais dalinasi, aš nespėju sveikintis su senais pa-žįstamais.

Nejaūčiu, kad būčiau Amerikoje, išpūdis toks, lyg būčiau Lietuvoje, tarsi visi vargai mūsų tremties pasi-baigę, ir va, mes čia vėl susirinkę Palangos ar Panemunės šilė šnekučiuojamės. Nežiūrint tokios tirstumos, pasigendu kai kurių skautininkų. Kur jie? Pasirodė, kad daugelis iš va-dovų: yra išvažiavę į Clevelandą švęsti Šenbergo 75 metų jubiliejaus. Rytoj bus stovykloje bendra skau-tininkų sueiga Šenbergui pagerbti.

Po vakarienės romantiškoje prieblandoje Jokūbaitis kviečia visą savo bendriją pavaziuoti ir pasidai-ryti po stovyklą. Didelis malonumas pamatyti tokiu laiku stovyklą. Zailskiai, Kliorienė ir aš sėdime jeep'e, o Jokūbaitis, kaip stovyklos komendantas, daro inspekciją. Va-

Fil. vs. kun. Saulaitis, S.J., atskridęs iš Brazilijos.

žiuojame gražiais miško keleliais nuo vienos pastovyklės prie kitos. Stovykla išsidėsčiusi didžiuliam 1200 akr. miško plote. Pačiame centre prie ežero, įsikūrę jūrų skaitai - tės.

Toliau, už jūrų skautų (B. rajone), įsikūrę skautų pastovyklė ir LSB vyriausias skautininkas v.s. P. Molis su savo štabu. Ten pat turi savo vietą ir skautai vyčiai.

Kairėje ežero pusėje, C rajone, netoli nuo pagrindinio kelio, įsikūrę vilkiukai - patys jauniausi stovyklautojai. Toliau šiame rajone yra aka-demikų skautų ir skaučių pastovyklė. Šiai pastovyklai vadovauja skauti-ninkas V. Vamas iš Los Angeles ir jo pavaduotoja s. D. Orantaitė iš Cleve-lando.

Važiudami į akademikų pasto-vyklę, pasivejame lėtai žingsniuojan-čius vadovus V. Vamą ir D. Orantaitę. Sustojame ir Jokubaitis mus supa-žindina. Vamas atrodė, lyg kužkur matytas, bet negalėjau prisiminti. Tik vėliau, kalbėdamas su juo ASS reikalais, sužinojau, kad jis vadinosi Vamauskas, ir prisiminiau. Gerai pažįsta skn. V. Kišoną ir prašė jam perduoti linkėjimus.

Važiujame į kitą stovyklos pusę per tiltą.

Už Grand River - upės, A rajone, tarp gražių pušaičių įsikūrę LS Sesiros pastovyklė ir vyriausia skautininkė s. Milukienė su savo štabu. Čia prie kelio Chicagos skau-tės pastatė atsivežtą gražų lietuvišką kryžį.

Kai grįžome stovyklą aplankę, jau buvo vėlu. Laužų tą vakarą nebuvo. Bet dangus buvo pilnas žvaigždžių ir nakties žavesio. Pirmą kartą po 24 metų stovėjau galva užvertęs ir žiūrėjau į dangų, ieškodamas šiau-rinės žvaigždės, Grigo ratų ir kitų, se-niai jau užmirštų žvaigždžių. Vaka-ras gražus, ir miego nesinori, bet mano bendrija jau ruošiasi miegoti.

Labanaktis!

(Bus daugiau)

Jubiliejinėje stovykloje Beaumont, Ohio, dalis skautų ir skaučių vadovų po v.s. Vs. Šenbergo 75 m. sukakties paminėjimo. Sėdi I-je eilėje iš kairės: s. J. Budrienė, s. L. Milukienė vyr. skautin., v.s. P. Molis vyr. skautin., Ant. Saulaitis LSS tarybos pirm., v.s. P. Jurgėla, v.s. Vs. Šenbergas, v.s. Apol. Šenbergienė, v.s. Korzonienė, St. Lozoraitis jr. Lietuvos atstovas prie Vatikano, v.s. O. Zailskienė, v.s. Al. Mauragis ir v.s. Vl. Vijeikis.

Nuotrauka V. Kizlaitis

Lietuvybės išlaikymas Tavo rankose, tad remk Australijos Lietuvių Fondą

Pinigus siųsti A.L. Fondo vardu šiuo adresu:
Lith. Coop. Credit Soc. TALKA,
Box 4051. G.P.O. Melbourne, 3001.

Mūsų Pastogė Nr. 46 1973.11.19 psl. 5

Kazys Daniškevičius

ATŠVENTUS 65 – SIUS

Sydnejaus lietuvių gyvenime labai gerai žinomas Kazys Daniškevičius atšventė savo amžiaus 65-sius metus. Gimęs 1908 metais rugpjūčio 31 dieną, Alvito vals., Vilkaviškio apskr., sulaukęs 21-rių metų, jis buvo pašauktas į Lietuvos kariuomenę ir tarnavo Rysių batalione, Kaune, kur baigęs mokomąją kuopą, gavo puskarininkio laipsnį. Baigęs savo tarnybą kariuomenėje, sukahtuvininkas įstojo dirbti į Pašto Zinybą ir nuo 1936 metų tarnavo Tauragės pašte. Nuo 1941 metų K. Daniškevičius yra perkeltas į pašto viršininką į Gaurės (Tauragės apskrityje) paštą ir čia išbūna iki pasitraukimo į vakarus. Karo metu Vokietijoje taip pat laimingai tenka dirbti Meclenburgo Penclyn pašte, kur jis su šeima išbūna iki kapituliacijos. Pokarinėse stovyklų dienose K. Daniškevičius dirba anglų kariuomenėje iki savo emigracijos į Australiją. 1948-ųjų metų pabaigoje visa šeima atplaukia į Melbourną ir, kaip ir visiems kitiems atvykėliams, jam tenka atlikti 18-kos mėnesių kontraktą, dirbant geležinkelio. Nuo 1950 metų visa Daniškevičių šeima gyvena Sydneyje.

Lietuviškame gyvenime ne tik pats K. Daniškevičius, bet ir jo visa puiki šeima, yra labai gerai žinomi ir gerbiami. Patį sukahtuvininką, kone kiekvieną sekmadienį sutiksime lietuviškose pamaldose, kur jis, būdamas parapijos komitete, vienokiu ar kitokiu būdu padeda įvairiuose parapijos reikaluose. Dirbo ir dirba sukahtuvininkas ir daugelyje kitų lietuviškų darbų. Šį tylių, visuomet rimtą ir gyvenimo metų papuoštą, baltaplaukį sukahtuvininką matysime padedantį didžiųjų balių metu, besirūpinantį koncertuose, didesniuose tautinių švenčių ar minėjimų parengimuose, kai lygiai taip pat būdamas aktyvus ramovėnas, jis yra ir Sydnejaus "Ramovėnų" valdyboje, ir Sydnejaus "Katalikų D-jos" skyriaus valdyboje, kai taip pat ir mūsų visuomeninis gyvenimas yra jam labai artimas, būnant atstovu dviejuose Krašto V-bos suvažiavimuose, o taip pat dirbant ir Sydnejaus Apylinkės valdyboje. Visuomet norintis padėti ir ne tai žodžiu, bet savo aktyviu darbu.

Turėdamas savo žmonos, didelės dainos mėgėjos ir Ansamblio dainininkės, asmenyje nuoširdžią paramą, sukahtuvininkas Sydneyje yra labai gražiai įsikūręs. Turėdami puikius namus, jie išaugino ir labai gražią šeimą. Dukra Onutė, dabartinio mūsų Apylinkės pirmininko J. Maksvyčio žmona, nuo pat savo jaunų dienų dalyvavo tautiniuose šokiuose, chore, teatre ir kitur, kai sūnus Alis, sukūręs taip pat gražią lietuvišką šeimą, buvo vienas iš iškiliausių mūsų krepšininkų ir rinktinės žaidėjų. Šiuo metu jis gyvena Adelaidėje.

Sveikinant mielą K. Daniškevičių jo 65-rių metų jubiliejinėje šventėje, aš palinkėsiu jam geriausios sveikatos jo ateities gyvenime ir, tuo pačiu, aš tikiuosi, kad jis pats, jo visa šeima ir ateityje bus tie gražūs lietuviškojo mūsų gyvenimo pavyzdžiai Sydneyje, kai jų atliktais darbais didžiūsis ne tik anūkai, bet ir visa Sydnejaus lietuvių visuomenė.

A. L-tis.

**LIETUVIŲ TAUTOS ATEITIS
PAVOJUJE! AUKOKIME PER
TAUTOS FONDA MŪSŲ
LAISVĖS KOVAI!**

Mūsų Pastogė Nr. 46 1973.11.19 psl. 6

HOBARTO KRONIKA

Paskendę sporto darbų liūnuose, mes, hobartiškai, nebeturėjome nei laiko, nei jėgų pasirodyti bent trumpa žinute ar keliais žodžiais netgi savo spaudos puslapiuose, rodos, kad čia jau nieko lietuviškame gyvenime nebevyksta.

Tačiau taip nėra, tebesame gyvi ir šį tą veikiame. Nekalbant jau apie visus rūpesčius, surištus su sporto švente. Apylinkės valdyba, sumaniai vadovaujama Juozo Paškevičiaus, kuriam talkininkauja jo brolis Kazys ir Bonius Šikšnius, judri ir išradinga. Visi metiniai minėjimai bei subūvimai buvo kaip reikiant suorganizuoti. Jei ir neturėjome šiais metais svečių iš tolimos Australijos, tai tie patys savieji kiek galėdami pajavairino minėjimus ir šventes.

Smarkiausiai, žinoma, reikėsi tautinių šokių grupės "Ventos" vyresnieji ir "Rūtos" jaunikliai. Da bar jau tas jaunimas taip greitai auga, ypač merginos, kad dažniausiai abi grupės susimaišydavo, vadovaujamos smarkios Birutės Paškevičutės. Šokėjų laimė, Hobartan atkeliavo ir, tur būt, jau ir įsikūrę ilgesniam laikui Ramūnas Tarvydas. Jis iš profesijos geologas, daug dirbęs Hydroelektrinėje Valdyboje, augindamas tris jaunus sūnus ir rūpestingai globodamas jauną ir gražią žmoną, vis tik suranda laiko padėti šokėjams: jiems groja akordeonu, rūpinasi, kad jie rinktųsi laiku, tvarkingai, o tai jau darbas be galo sunkus - visi žinome koks punktualus yra mūsų jaunimas.

Dar ir kitas šviesus žmogus maišosi Hobarto padangėje. Tai Algis Taškūnas. Jis ir jo žmona, jo atžalynas - dvi dukros ir du sūnūs dar visai jauni berniukai, visada dalyvauja bendruomenės subūvimuose, minėjimuose ir prisideda prie jų pajavairinimo. Gaila, kad Algis vis dar neapsisprendžia, kur leisti šaknis ir ar nepakels spamus vėl į Australijos žemyną.

Užsiminus apie sparnų kilnojimą, reikia paminėti Simanauskus, kurių sparnai jau plazdena virš vandenyno. Liudas ir Žibutė, išgyvenę Hobarte virš dvidešimties metų, gražiai čia sulaukę pensijos, išskrenda į Sydney, kur apsigyvens pastoviai. Ten taip pat gyvena jų sūnus Vytautas su šeima.

Hobartiškai labai liūdi, netekdami, sakyčiau, geriausių savo bendruomenės narių. Liudas yra, tur būt, ilgiausiai viešpatavęs Apylinkės valdybos pirmininkas. Jo pastangomis ir rūpesčiu Hobartan pradėjo užklysti kultūrininkai, menininkai svečiai iš Australijos žemyno. Amerikos sportininkai. Geelongo "Suktinis", ponias G. Vasiliauskiene, ponas Kalpokas nušvietė Tasmanijos lietuvių padangę Simanausko Valdybos laikais. Jonas Krutulis su savo chorą iš šiaurės koncertavo čia. Vėliau jau ir kitiems buvo drąsiau kviešti svečius į Tasmaniją. Ponas P. Morkūnas su savo dainininkais net du kartus jau džiugino hobartiškių širdis.

Žibutė Simanauskiene talkininkavo savo vyrui visur ir visada ir vargu ar koks minėjimas apsiejo be jos pagalbos. Ir štai tie du mūsų bendruomenės stulpai išvyksta. Baisiai gaila, tačiau hobartiškai iš širdies jiems linki laimingai įsikurti naujoje vietoje ir sveikatoje ir susiklausyme dar daug metų gyventi. Didelis draugų ir pažįstamų būrys atsisveikino mielus išvykstančius aną šeštadienį, prisiminimui įteikdami kuklią dovanėlę ir tai ilgesniu tai trumpesniu linkėjimu.

Bekalbant apie žmones, atėjo į galvą dar du mūsų bendruomenės nariai. Tai Juozas ir Onutė Kozikai - gražiai ir tvarkingai išgyvenę Hobarte irgi virš 20-ties metų. Juozas visai neseniai atšventė gražų 70-ties metų amžiaus jubiliejų. Abudu Kozikai dar stiprūs ir judrūs, nesijaučia pensininkais nei trupučio ir aktyviai dalyvauja bendruomenės gyvenime. Pavyzdinčiai užauginę ir išleidę į gyvenimą tris sūnus, tebegyvena jie laimingi ir sveiki dar daug, daug metų.

Dabar, atrodo, reikia stabtelėti kiek ir dėl sporto šventės, kuri čia hobartiškams suka galvas jau beveik visi metai. Nors visas regis suplanuota, pramatyta viskuo pasiūpinta, bet vis tiek dar kiek neramu,

P A D Ė K A

Mano mylimam vyrui ir mūsų mylimam tėvui JUOZUI MIKLASE-VICIUI - MIKLUI mirus, nuoširdžiai dėkojame visiems palydėjusiems jį į amžinąją poilsio vietą.

Dėkojam visiems už išreikštas užuojautas, gėles ir už gražų atsisveikinimo žodį p. Saudargui ir p. Reisgiui.

Emilija Miklienė, dukros, sūnūs ir jų šeimos.

ELENOS BALTRIMIENES broliui mirus Sibire, reiškiamo gilią užuojautą visai jos šeimai ir artimiesiems.

V.K.V. Bitinai

kad tik ko neužmiršus, kad visas gerai pavyktų ir svečiai būtų laimingi ir patenkinti.

Apgyvendinimo klausimas, kuriuo rūpinasi Vladas Mikelaitis, buvo, tur būt, pats sunkiausias. Kadangi mūsų čia vos tik keturios dešimtys šeimų, atmesk vieną kitą, kurios negali padėti, ir jau problema, kai kiekvienas namas bus pilnas ir ne po viena ar du. Su hoteliais ir moteliais bėda ta pati. Kurie užsisakė prieš 6 ar 8-nius mėnesius, tiems gerai, bet kurie paliko iki dabar, jau vietos nebemanoma gauti. Tikimės, kad atsirastų truputis vietų, kai kuriuose "Boarding houses", kai studentai išvažiuos. Todėl mes visus drąsiname be baimės važiuoti, atsivežti miegamus maišus, neprapulsite, kokią nors rodą vistiek rasime.

Šventės komitetas - pirmininkas Juozas Paškevičius, jo padėjėjas P. Stanwick, sekretorius ir išdinininkas A. Kantvilas yra suplanavę didelę programą:

Ketvirtadienį, 27-tą gruodžio šventės pradžia: prieš piet pamaldos, bendri pietūs po pamaldų bažnyčios salėje; po pietų šventės atidarymas sporto salėje ir varžybos. Tos pačios dienos vakare pasilinksminimas - šokiai su gera muzika, kad visi gerai susipažintų.

Penktadienį per dieną varžybos, gi vakare koncertas, kuriam kruopščiai ruošiasi J. Krutulis - muzikas ir chorvedys iš Launcestono, Tasmanijos šiaurės.

Šeštadienį ir vėl varžybos, o vakare iškyla - pasivažinėjimas laivu Hobarto uoste. Turėsime laive muziką, galima bus pasišokti pasilinksminimui, ir būtų labai smagu, kad visi svečiai šiame pasivažinėjime dalyvautų.

Sekmadienį, galvojame, padarysime laisvą. Turėsime autobusus ir kas norės, už mažą kainą galėsime išvykti į gamtą - aplankyti istorinę Tasmanijos vietą Port Arthur ar kur kitur į Tasmanijos gilumą prie Pedder ežero.

Pirmadienį, 31-ąją gruodžio iki pietų varžysimės, kol pabaigsime, o po to šventės uždarymas - su kalbomis, linkėjimais, dovanomis, gi vakare Naujų Metų balius, kuris įvyks didžiulėje miesto salėje, ir kuriam Antanas Andrikonis ir Bonius Šikšnius jau nuo seno atsidėję ruošiasi.

Aleksas Jakštas, šventės propagandos ministeris, ruošia šventės ženklelį, ir leidinį. Tikime, kad darbas pavyks ir kiekvienas dalyvis galės išgyti ką nors pirmosios bet tikrai nepaskutiniosios (?) sporto šventės

Hobarte prisiminimui.

Man rodos, kad daugelis hobartiškių yra pasiryžę pagloboti svečius dar dieną kitą, kad jie galėtų pasižvalgyti po Tasmaniją šventei pasibaigus.

Baigdamas šią kroniką galiu dar pridurti, kad tautinių šokių šokėjai ruošiasi dalyvauti gerų kaimynų koncerte lapkričio pabaigoje. Visi laukia kun. kapeliono P. Daukno metinio apsilankymo. Savaitgalio mokykla, veikianti labai nereguliariai, labai vargingai, kuriai padeda Dalia Kantvilaitė, ruošiasi Kalėdų eglutei, jeigu tik susirš su Kalėdų seneliu, kažkur streiko sulaukytu ar Viduriniuose Rytuose užstrigusi.

Ir visų tų rūpesčių ir darbų maišatyje Hobarto lietuviai gimnazistai, mokiniai ir studentai mokosi, laiko egzaminus ir laukia džiaugsmingų Kalėdų. Na apie tai gal tik kita kartą.

A. Kantvilas

Vladas Mozūriūnas.

MYLIU TAVE

*Myliu tave, senasis Vilniau,
Kai slenka vasara lėtai,
Kai debesėliai auksavilniai
Virš bokštų supasi aukštai.
Myliu, kada ruduo vėlyvas,
Lapus nudraskęs nuo alyvos,
Juos pažeria pilies kalnė
Arba ties katedra kilnia.*

LIETUVOS KARIUOMENĖS ŠVENTĖ

(Atkelta iš 1-mo psl.)

Vilnius, vasario 16 d. ir Lietuvos kariuomenė susijungia į vieną ir padaro mums tikrą, pilnutinę ir tokią vienintelę tautinę šventę atmintyje.

Dienos pasikeitė. Vilniaus gatvėse sargybą eina svetimi kareiviai. Lietuvis jaučiasi prislėgtas, netikras. Jaučiasi baimėje prisiminti netolimą praeitį, baimėje suprasti dabartį, baimėje galvoti apie ateitį. Rodosi, visas, kas yra lietuviška, kas buvo mums sava, miela, kilnų ir gera, - visas staiga nustumta į šalį. Bet čia mums, kaip saulės spindulėlis, sekmadieniais nušvinta karo mokyklos auklėtiniai. Rodosi, specialiai išvalytomis uniformomis, dar šaunesni, dar tiesesni, negu bet kada prieš tai, žygiuoja Vilniaus gatvėmis, dainuodami lietuviškas dainas. Laisvės troškimu, užsispyrimu, priespaudos nebijojuimu, nepaprasta viltimi, skamba mums kiekvienas žodis, kiekviena gaida:

"oi skandinsim juodą smurtą, gaudžias ašaras, kančias.

Mūs tėvynė laisvei kurta su mumis ji laisvę svęs..."

Sekame gatvėmis kariūnus, kas su ašara. Viltis bręsta, žiūrint į tuos jaunus vyrus ir tikėjimas sėvėsnes ateitimi bujoja. O Vilniaus žemėje besilsi prabočių kaulai, rodosi, snabžda: nepasiduokit, nepasiduokit...

Šiandien ne Vilniuje, ne čia vaikšto uniformuotas Lietuvos karys. Jei kuris lietuvis dėvi kario uniformą, deja, ne savo krašto. Bet švęsdami Lietuvos kariuomenės šventę, mes šiandien gerbiame lietuvių kario atminimą. Gerbiame ne svetimų žemių nukariautoją, ne nugalėtoją ir ne pralaimėtoją. Kariuomenės šventės dieną mes gerbiame lietuvių karį, kuris kiekvienu momentu buvo pasimošęs padėti gyvybę už savo žemę, už savo tautiečius. "Nes gi nera didesnės meilės, kaip to, kuris duoda savo gyvybę už savo artimuosius". Šimtmečių bėgyje ir dar taip artimoje praeityje daugybė lietuvių karių atidavė gyvybę, gindami savo žemę ar tai nuo kryžiuočių, ar tai nuo lenko, ar tai nuo švedo, ar tai nuo ruso. Bet už tai šiandien ir mes visi, čia esantieji ir visi tėvynėje pasilikusieji, turi teisę ir pareigą lietuviškai vadintis, lietuviškai kalbėti.

Lapkričio 23 d. mes, daugiau kaip visuomet, prisimename žuvusius karius, su pagarba žiūrime į dar gyvus esančius ir su viltimi tikime, kad ateis diena, kada vėl lietuvis laisvas vaikščios savo žemėje.

KIEK AŠ SUŽINOJAU!

Lapkričio pradžioje Melbourne pirmiestyje Noble Park vyko Adolfo Jankaus si "tūrinų fontanų paroda."

Choro "Lituanica" dirigentė Rasa Kubiliūtė atšventė 21 metų sukaktį. Nuoširdžiausi sveikinimai ir linkėjimai!

Inž. St. Grincevičius su padidėjusia šeima grįžo iš Vokietijos į Australiją. Muenchene išgyveno 3 metus. Grįžęs į Sydneją, aplankė tėvą ir seserį. Greitu laiku žada grįžti į Melbourną ir ten apsigyventi pastoviai. Linkime sėkmingo išsikūrimo.

Melbourn Moterų Soc. Globos D-ja suruošė kultūrinę popietę, kurioje savo svečius vaišino prieš ir po skanumynais. Tokių popiečių ruoškite daugiau, svečių niekada netrūksite. Gaila, kad mums čia Sydney tokių popiečių niekas neruošia.

Ar Melbourn moterys nenori būti išlaisvintos? Sydnejiškė p. E. Jonaitienė kalbėjo apie moterų išlaisvinimą Melbourn moterų kultūrinėje popietėje. Iš diskusijų paaiškėjo, kad labiausiai buvo užinteresuoti vyrai, jie aktyviai dalyvavo diskusijose ir labiausiai pageidavo moterims laisvės. Tačiau moteris varžanti apranga nebuvo deginama, taip jos vargsės ir paliks suvaržytos, jei ne vyrų, tai savo rūbų.

Redaktorių pasiekė maloni naujiena, kad Adelaidėje "M.P." Bilius puikiai praėjo: buvo gera svečių nuotaika, įdomi "Jūsų Pastogė" - (spaudos antis) ir gera rengėjų sirdis - nuo turtingo baltos stalo teko ir redaktoriui "karčiosios". Ką sakau, karčiosios, kilniosios. Ačiū už dovanėle.

Teko patirti kad Česlavas Liutikas gruodžio 7 d. atvyksta iš N. Zelandijos į Sydneją, galutiniam apsigyvenimui. Jo šeima jau kuris laikas gyvena Sydnejuje. Sydnejiškiai dar vienu veikliu visuomenininku praturtės. Ponams Liutikams linkime gražaus išsikūrimo Sydnejuje.

Lapkričio 2 d. v.s. A. Jakštas, Australijos Rajono vadovas, sušaukė vadų posėdį, kuriame v.s. dr. Mauragis padarė pranešimą iš Jubiliejinės stovyklos Beaumont, Ohio, Amerikos.

Dail. L. Urbonas laimėjo Ryde apylinkės konkursinėje parodoje premiją už trijų brūkšnelių paveikslą.

- Žiūrovė, negalėdama suprasti, už ką tą premiją paskirta, paklausė dailininko Urbono:

- Kiek laiko šiuos tris brūkšnelius nupaišyti reikėjo?

- Tik kelios sekundės, tik kelios sekundės, bet 25 m. reikėjo patyrimo tiems brūkšneliams tinkamą vietą surasti - atkirto išdidžiai dailininkas.

Panašūs atsitikimai yra buvę ir su garsiuoju Picasso ir kitais dailininkais, kai publika nesupranta, už ką tos premijos yra skiriamos dailininkams.

Ne per seniausiai moksliniuose žurnaluose pasirodė pranešimai, kad Indijoje atrastos dvi žinduolių rūšys, kurios anksčiau buvo laikomos išmirusiomis - sėrnai nykštukai ir kietaseriai kiskiai. Kadaise daugybę jų gyveno Himalajų papėdėje, bet vėliau juos be gailės išnaikino. Dabar zoologai ėmėsi juos veisti.

Šioje istorijoje yra viena įdomi detalė: žvėrys buvo pastebėti tik praėjus didžiuliui gaisrui Asamo miškuose. Miškų gaisrai - baisi stichinė nelaimė, tačiau šis padėjęs padaryti atradimą. Laimė, žinduoliai sugebėjo pasislėpti ir pasilikti nepastebėti, net tirštai apgyventuose rajonuose.

Kalėdinės dovanos

Tik per Angliją greičiau, pigiau, geriau.

Siūlome labai aukštos kokybės dovanų siuntinį, kuris bus naudingas kiekvienai šeimai Lietuvoje.

KALĖDINIS 1973.

3¼ jardų puikios vilnonės angliškos medžiagos eilutei, 3 jardai storos crimplene medžiagos moteriškam kostiumėliui arba moteriškam paltui, vyriški nailoniniai marškiniai arba bliuskutė, vyriškas arba moteriškas labai geros rūšies megztinis, 1 vilnonė gėlėta skarelė, 2 gėlėtos nailoninės skarelės, 2 p. vyriškų arba moteriškų vilninių arba nailoninių kojinių, 2 jardai crimplene medžiagos suknelei, arba 1 sv. vilninių mezgimui siūlų, 2 jardai crimplene medžiagos suknelei, arba 1 sv. vilninių mezgimui 1 sv. šokoladinių saldinių dėžė, 20 anglišių cigarečių.

Kaina su įskaičiuotu maitu ir visomis persiuntimo išlaidomis \$100.00

Maisto siuntinius sudarome pagal pareikalavimą.

Kas pageidauja pats sudaryti siuntinį, siūlome šiuos dalykus:

3¼ jardų labai geros angliškos kostiuminės medžiagos	\$30.00
1 jardas storos su ornamentais crimplene medžiagos	\$4.25
1 jardas crimplene medžiagos suknelėms	\$4.00
Nailoninis kailis moteriškam paltui	\$22.00
Dirbtinis mink moteriškam paltui	\$36.00
Vilnonė medžiaga žieminiam paltui	\$24.00
Vilnonė gėlėta skarelė	\$5.50
Komplektas moteriškų nailoninių apatinių baltinių	\$6.50
Perukai, įvairių spalvų	\$25.00
Nailoniniai marškiniai	\$6.50
Vilnoniai arba Acryleno nertiniai	\$13.00

Priimame užsakymus: auto mašinų, motociklų, dviračių, televizijos aparatų, šaldytuvų ir kt. Persiunčiame pinigus už tokias prekes, kurių negalima iš čia pasiūsti.

Baltic Stores Ltd.

(Z. Juras).

421 HACKNEY RD., LONDON, E. 2. Telef. 01 739 8734.

Sudarome testamentus, administruojame nuosavybes, persiunčiame palikimus prekėmis arba pinigais į Lietuvą arba kitas šalis.

MELBOURNO BENDRUOMENĖS

NAUJU METU BALIUS

Ruošiamas Camberwell Civic Centre. Kontinentalinis orkestras, Dennis Catering Vakariene. Gerimais prašome patiems apsirūpinti. Pilnas patamavimas. Pradžią 7.30 val. vak.

Bilieto kaina \$7.00 platintojai - K. KAZLAUSKAS, TEL. 531882,

A. BALTRUKONIENĖ, TEL. 866304, A. POČIUS, TEL. 385969.

Bilietus užsisakyti ir apmokėti iki gruodžio 23 d.

Melbourn Apylinkės Valdyba

Š.m. gruodžio mėn. 2 d. 6 val p.p.
Lietuvių Namuose 50 Errol St.
N. Melbourne

DAINOS
SAMBŪRIS

Rengia

KONCERTA
Dalyvauja:
Moterų Vyrų
ir Mišrūs Choral
dir. P. A. ČELNA.
ir P. D. LEVICKIENĖ
GINTARO JAUN. GRUPĖ
vad. E. ir M. ŠPOKEVIČIENĖS
DAINOS SAMBŪRIO VALDYBA

APSIMISLIJIMAI

Neatsakingi asmenys mėgsta patraukti per dantis žemaičius dėl jų flegmatškumo. Girdi, jeigu žemaičiui kalbėsi 15 minučių, tai jis pasiklausęs ir pamislijęs klustels: "Ar mun saka?" Bet pasirodo, kad šis būdo bruožas būdingas ne vien žemaičių tautai, bet ir visiems lietuviams. Štai keletas pavyzdžių:

1. Truko 10 metų, kol apsimislijom, kas turi Lietuvą vaduoti: diplomatai ar Vlikas? Ir dabar vis dar mislijam ar gerai apsimislijom.

2. Praėjo virš 30 metų bemislįjant, ar jau atėjo laikas įsteigti pabaltiečių santalką bendrai kovai už savo kraštų laisvę.

3. 25 metus mislijom, ar reikėtų išleisti bolševikų ir nacių pasirašytus Pabaltijo pirkimo - pardavimo užrašus. Ačiū Dievui, išleidome. Praeis dar 25 metai, kol apsimislysime šį 500 puslapių veikalą ir pasimislysime, ką su šia knyga daryti: kam nors dovanoti - perbrangi, ir jos vistiek niekas nepajėgs perskaityti; pirkti sau irgi nepigu.

4. Vis tebemislįjam, kaip geriau suorganizuoti tautinį švietimą. Tam reikalui naudoti aplinkraščius ar mokytojus? Bemislydami pastebėjome, kad su savo vaikais ir anūkais lietuviškai jau nesusikalbam. Bepigu mislyti, kai nėra su kuo kalbėti. Taigi dar turime gražaus laiko apsimislyti. Ko čia skubėti. Vistiek šaukštai po pietų.

5. Vis mislijam ir mislijam, kas turėtų bendruomenei vadovauti: liberalai, federalai ar lasalai. Nesugebėdami gerai apsimislyti, tampome bendruomenę į visas tris puses. Į ketvirtą pusę nėra ko tempti, nes būsimoji bendruomenė pati į tą pusę linksta ir australėja.

Ši apsimislijimų eilė būtų galima tęsti toliau, bet apsimislijau, kad neapsimoka mislyti.

APIE MUS PAČIUS

"M.P." redaktorius A. Mauragis š.m. rugpjūčio 20 d. (Nr. 33) pranešė, kad jis rugpjūčio 19 d. jau buvo išskridęs į Ameriką. Ir sugebėk tu man skraidyti į laikraštį redaguoti tuo pačiu metu.

Krašto V-bos Pirmininkas V. Neverauskas nusipirko naują Toyota. Kas patikės, kad valdžioji būti neapsimoka.

Buvęs ilgametis "M.P." redaktorius vėl suredagavo kelis šio laikraščio numerius. Sena meilė nerūdi. Kazokas negali užmiršti "Mūsų Pastogės", o "Mūsų Pastogė" Kazoko.

Pasaulio Liet. Jaunimo Kongrese dalyvavo 75% ateitininkų ir 25%... šiaip sau lietuvių. (Iš Kongreso atstovės pranešimo bendruomenei).

Tautinių šokių grupė "Žilvinas" žada savo šokėjus apvilkti nauja, modernišką unifroma. Pradžiai - baltos kelnės su kvarbatkėlėmis ir zipu.

Moterų Sekcija rankdarbių kursuose mokys ir keramikos darbų. Kursančių vyrai prašo kursų vadovę išmokyti kursantes puodus žiesti lengvus ir plonom sienelėmis.

Viena patriotiška politinė partija nutarė, kad jos nariai neprenumeruoja "Mūsų Pastogės". Keitėsi valdžios ir redaktoriai, bet nutarimas tebegalioja iki šiol. Iš nepolitinių sluoksnių sužinota, kad šis nutarimas buvo padarytas, solidarizuojant tiems partijos nariams, kurie lietuvišką raštą sunkokai įkerta.

PASKUTINĖS ELTOS ŽINIOS

Naujo baro atidarymo metu sužinota, kad karas Egipte baigtas. Ta proga ir buvo pasirašytas susitarimas tarp geriančių ir negeriančių ir tarp mokančių ir nemokančių... Koks? Spėkite patys...

Ir pasitaikyk tu man! Tą patį vakarą Karalienė Elizabeta atidarė Sydnejaus Operą, o sesė Rūta - naują barą...

MISLE

Spėkite, kuris lietuvis ateinančiais metais bus paskelbtas Amžinos Garbės nariu?

Iš Adelaidės "Jūsų Pastogės" leidinio.

Mūsų Pastogė Nr. 46 1973.11.19 psl. 7

LIETUVIAI AUSTRALIJOJE

KARIUOMENĖS SVENTĖ MELBOURNE

Melbourno lietuviai Kariuomenės Sventę minėsime lapkričio mėn. 25 dieną sekmadienį.

Sekmadienio rytą 12 val. iškilmingos pamaldos Šv. Jono bažnyčioje East Melbourne. Organizacijos prašomos dalyvauti su savo vėliavomis.

Sventės Minejimo Aktas 5 val. po pietų Lietuvių Namuose, North Melbourne. Programoje: Žuvusiųjų pagerbimas, paskaita ir meninė dalis. Organizacijos per žuvusiųjų pagerbimą padeda vainikus arba gėlių prie paminklo žuvusiems dėl Lietuvos laisvės.

Kviečiame visus tautiečius gau-singai atsilankyti į šią minėjimą.

Ramovės Valdyba.

PRANEŠIMAS

Pranešu visiems tautiečiams gyvenantiems Melbourne ir apylinkėse, kad šiais metais Victorijos Pavergtų Tautų Komiteto organizuojama (Captive Nations Council of Victoria) Pavergtų Tautų savaitė bus pradėta sekančiais:

Šeštadienį - 17 lapkričio - Motor-kada per Melbourn miesto. Mašinos susirenka su plakatais ir šūkiu prieš komunizmą ir tautų pavergimą prie Universiteto ant Swanston St. 11.30 val. Bus važiuojama su dalyvaujančiais kitų 8-nių tautų dalyviais. Baigus važiavimą per miestą, mašinoms yra vieta rezervuota Lt. Collins St. prie Town Hall.

Po motorados 13 val. (1 val. po pietų) Lower Town Hall įvyks prieš komunistinį susirinkimas, dalyvau-jant daug žymių žmonių. Kalbės: Senatoriai G.C. Hannan, F.P. Mc Manus, Dr. A. Andrey, Mr. Boluch ir Prof. Morwan.

Po susirinkimo bus priėmimas svečiams. Kas norėtų dalyvauti, gali-ma registruotis pas mane, imokant \$3.00 asmeniui (Tel. diena 67 - 9454 vak. 934258).

Kviečiu visus Melbourno lietu-vius gausiai dalyvauti šiose mani-festacijose prieš mūsų Tautos oku-pantą - Sovietų Sąjungą.

A. Žilinskas
Lietuvių atstovas prie Pavergtų Tautų Komiteto.

PRANEŠIMAS

Š.m. lapkričio mėn. 18 d. (sekm.) Canberros atsargos karių Ramovėnų skyrius ruošia Kariuomenės šventės minėjimą.

MINEJIMO PROGRAMA

1. 12 val. lietuviškos pamaldos St. Mary's koplyčioje Braddon. Pa-maldas laikys kun. P. Butkus. Šv. mišios aukojamos už žuvusius dėl Lietuvos laisvės.

2. 3 val. p.p. Lietuvių - Austraių klubo salėje minėjimas, pagerbi-mas mirusiųjų ir paskaita p. J. Janu-laitis.

3. Meninė dalis.

Po oficialiosios dalies bus deš-relės su raugintais kopūstais ir dai-nos.

Išlaidoms padengti mokame po vieną (1) dolerį.

Prašome visus tautiečius kuo

skaitlingiausiai dalyvauti pamaldose ir minėjime.

Ramovėnų Canberros Sk. V-ba.

MELBOURNE

1974 m. Kalendoriaus Reikalu

Visų lietuvių organizacijų Mel-bourne atstovų susirinkimas saukiamas nustatyti veiklos kalendoriui ateinan-tiems 1974 metams. Susirinkimas įvyks š.m. gruodžio mėn. 3 d., pirmadienį, 7 val. vak., Lietuvių Namuose, 50 Errol St., Nth. Melbourne.

Visos organizacijos prašomos iki šios datos jau būti sustačiusios savo ateities veiklos planą.

ALB Melb. Apyl. V-bos
Sekretorė

MELBOURNO LIETUVIŲ NAMUOSE
Remonto darbai - dėmesio statybinin-kams.

M.L. Klubo Taryba priejo iš-vados, kad, nežiūrint kaip baigtusi licenzijos byla, mažoji salė turi būti atremontuota. Pagal architekto pa-ruoštus planus stengiasi, kad dar-bas būtų atliktas su mažiausiomis išlaidomis. Darbų vykdymas bus at-duotas statybininkams, žiūrint kuris jų patieks priimtinausią pasiūlymą. Todėl Melbourno lietuviai statybinin-kai, kurie suinteresuoti Lietuvių Namų remonto darbais, prašomi kreip-tis žodžiu ar raštu dėl darbo apim-ties ir detalių pas architektą p. Jurgį Žalkauską, TEL. 509 0741, 159 A Glenferrie Rd. Malvern 3141 arba va-karais telefonu 874 5250. Statybininkų pasiūlymai turi būti įteikti iki š.m. lapkričio mėn. 25 d.

Neatsiradus lietuvių statybininkų, darbų vykdymas bus pavestas kita-taučiams.

M.L.K. Pagelbinės Komisijos reikalais

Praeitose Klubo Tarybos sukvies-tos Pagelbinės Komisijos daugumai narių pareiškus, kad daugiau jie nėra suinteresuoti Komisijos darbais, M.L. Klubo Taryba ją paleido. Komi-sijai už atliktą darbą Taryba reiškia padėką.

M.L. Klubo Taryba ta proga pra-neša, kad vieton Komisijos, reikalui esant, atskirų darbų organizavimui bus kviečiami patarėjai specialistai ar asmenys, kurie, Tarybos manymu, galės suteikti jos darbuose prašomų patarimų ar patarimų.

M.L.K.

LIETUVIŲ NAMŲ BALIUS

Klubo Taryba, norėdama turėti artimesnį ryšį su Lietuvių Namų rėmėjais ir Klubo nariais, ruošia tra-dicinius Lietuvių Namų balius. Šiais metais toks balius įvyko spalio mėn. 27 d., kuriame dalyvavo gana gražus būrys melbourniečių ir svečių iš kitų vietovių. Baliaus nuotaika buvo gana pakili. Vakarienei patiekė Soc. Globos Moterų D-jos ponios ir jų talkininkės vadovaujamos p. E. Šeikienės, neim-damos už patarnavimą jokio atlygi-nimo.

Baliaus loterijai laimikius skyrė p.p. dailininkas A. Vingis, I. Joku-bauskienė, A. Silva ir A. Bajoras.

Klubo Taryba yra nuoširdžiai de-kinga visiems baliaus dalyviams, po-nioms šeimininkėms, laimikių aukoto-jams bei bilietai platintojoms už jų paramą ir patarnavimus Lietuvių Namams.

M.L.K. Taryba

Lapkričio 24 d., šeštadienį 7.30 val. vak.

Melbourno Lietuvių Namuose

RAMOVĖNŲ

BALIUS

kviečiame visus atsilankyti ir gražiai pasilinksinti, nes tas paskutinis balius prieš Adventą.

L.V.S-gos Ramovė Melb. Skyr. V-ba.

SYDNEJAUS LIETUVIŲ KLUBE

16 - 18 East Terrace, Bankstown
TEL: 708 - 1414

KLUBO VALANDOS

4 - 10.30 v.v. pirm. - ketv.
4 - 12 v.v. penk.
12 - 1 v. ryto šešt.
12.30 - 10.30 v.v. sek.

UŽKANDŽIŲ BARAS

6 - 8 val. vak. pirm. - penk.
5 - 10 val. vak. šeštadienį
1 - 8 val. vak. sekmadienį

ŠEŠTADIENIAIS ŠOKIAI!

4 asmenų kapela nuola-tiniai groja klube. Muzika patiks "senimui" ir jaunimui. Repertuare virš 400 dalykų.

* Užkandžiai bus servuo-jami šokių vakarais.

TREČIADIENIAIS - ŠACHMATAI!

REIKALINGI GĖRIMAI NAMUOSE!

Alus, degtinė, vaisvandeniai ir kiti. Klube jų galima gauti normaliomis kainomis. Pirkdamas gerimus kitur, nuskriaudi savo Lietuviską Klubą!

PATENKINTOS AMBICIJOS

Ilgą laiką sydneyjiskiai buvo jei ne pasmerkti, tai pajuokti, kaip nesu-gebą pasistatydyti sau tinkamų namų.

Ypač kad mažesnės kolonijos kaip Adelaidė, Melbournas, Canberra jau senai turėjo gerus namus ir jais di-džiavosi.

Sydneyjiskiai tvirtai tikėjo, kad nėra to blogo, kuris neišeitų į gerą. Tą savo tikėjimą jie įrodė lapkričio 10 d. iškilmingu ir oficialiu Sydne-jaus Lietuvių Klubo atidarymu. Taigi sydneyjiskiai savo ambicijas patenkino.

Tą šeštadienį susirinko svečių ir narių apie 350. Kun. Petras Butkus Klubo namus pašventino iškilmingomis ceremonijomis ir ilgomis lotyniškoms maldomis. Mr. R.S. Lockwood atidarė trumpu žodžiu. Svečiai ir nariai po šių oficialių ceremonijų rinkosi į salę ir sėdosi už gražiai papuoštų ir turtingai apkrautu valgiais, gerimais,

ilgų stalų. Žodžiu pradėjome turtingą ir gražų gyvenimą.

Pasisotinę svečiai panorą pa-berti gražius savo linkėjimus ir svei-kinimus naujagimiui Klubui. Pirmą žodį tarė Bankstown burmistras Mr. R.S. Lockwood, toliau Mr. J. Kearns M.L.A., Latvių Bendruomenės pirmi-ninkas Mr. Bagdanovics, Estų Sydne-jaus Bendruomenės pirmininkė Miss T. Krou, Sydnejaus Apylinkės pirmi-ninkas p. J. Maksvytis ir Ukrainiečių pirm. rastiškas pasveikinimas buvo paskaitytas. Visi jie linkėjo klubui ir lietuvių bendruomenei geriausios sėkmės. Kalboms pasibaigus prasidėjo meninė programa.

P. Ropė ir A. Kramilius padainavo duetą - Ten kur gimta padangė. Toliau padainavo penketukas - Eda Sultz, Audronė Cibulskytė, Vida Griškaitytė, Juta Kolakauskaitė ir P. Ropė - Van-dens lelija. Akomponavo Algis Plu-kas.

Elyra Belkienė ir Aleksandra Storpirstienė padainavo duetą - Gegutė. Dainininkės buvo labai šiltai sutiktos katučiais ir jos turėjo bisui dar vieną dainelę padainuoti. Akomponavo Zita Belkutė.

Vyrų choras vadovaujamas Br. Kiverio padainavo tris daineles: Ramo-vėnų Maršą, Plaukia Nemunėlis ir Kur tas kelelis. Publikai reikalaujant, buvo dar viena dainelė padainuota - Ziedelis. Programa neilga, bet gera, buvo malonu pasiklausyti.

Po programos prasidėjo linksmoji dalis šokiai. Taip gražiai sydneyjiskiai atšventė savo klubo atidarymą.

Žiūrėdamas į gražią mote-rį, nepavargsti.

P A D Ė K A

Sydnejaus Lietuvių Klubo biblio-tekai padovanojo p. A. Liubanskienė 8 knygas ir p. Algirdas Druskinis 10 knygų, 2 Lietuvos vaizdų albumus ir M.K. Ciurlionio 13 paveikslų "Pasaulio sutvėrimas".

Aukotojams reiškia nuoširdi padėka.

Klubo Valdyba

KONCERTŲ SALĖS IŠNUOMAVIMAS

M.L. Klubo Taryba yra gavusi raštu pasiūlymą išnuomoti ilgesniam laikui, bent 5 metams, koncertų salę, kur siūlytojų būtų rodomos mokyklų mokiniams kultūrinės filmos, o atski-rai atvejais ir kitiems. Taryba nori gauti iš siūlytojų smulkesnių detalių, kad suderinus su mūsų pačių reika-lais, galėtų būti pasirasyta sutartis.

SYDNEY KARIUOMENĖS SVENTĖS

minėjimas įvyks š.m. lapkričio 25 d. 3 val. p.p., sekmadienį, Lietu-vių Klube, Bankstown'e. Yra numa-tyta paskaita ir meninė programa. Iš ryto, bažnyčioje bus pamaldos su pritaikytu pamokslu. Organizacijos kviečiamos dalyvauti bažnyčioje su vėliavomis. Minėjimą ruošia Sydney "Ramovės" Valdyba. Visi lietuviai kviečiami dalyvauti.

*"Ramovės" Valdyba

MŪSŲ PASTOGĖ AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY "OUR HAVEN"

Australijos Lietuvių Bendruomenės laikraštis.

LEIDĖJAS: - ALB Krašto Valdyba
Adresas: Box 130 P.O. Rundle St., Adelaide.

Leidėjo ir "M.P." Administracijos adresas: Box 4558 G.P.O. SYDNEY N.S.W. 2001

Redaktorius A. Mauragis
Redakcijos adresas: 82 Victor Ave., Picnic Point, N.S.W. 2213
Redakcijos Tel. 77 - 6707

Redakcija rankraščius taisy ir trumpia savo nuožūra.

Administracijos Tel. 649 - 9062.

"M.P." prenumerata metams \$10.00

pusei metų \$5.00

Užsienyje metams \$12.00

Atskiro Nr. Kaina 25 centai

Už skelbimų turinį neatsakoma.

PRINTED BY ROTOR PRESS PTY. LTD.